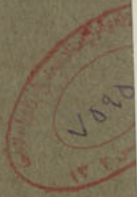

۵۸۹
۱۴۹۹

سیرین و فرهاد
به نظم
کردی

۵۸۹
۱۴۹۹

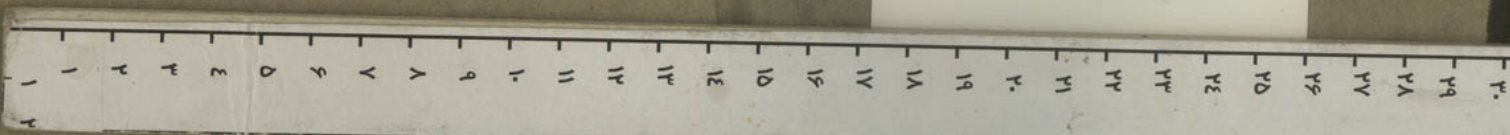
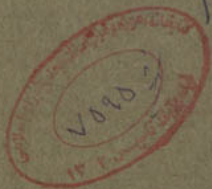
۵۸۰

سیرین و فرهاد
به نظم
کردی

سیرین و فرهاد
کردی

۵۸۹

۱۴۹۹

شوی هر از خرد و به به یقین
چنین چند غلام مرصع کمر
فرا بود ز مردم آن دیرین
چار رکن مسکن کیلا به شیدا
تا شتی بکنان ملک مدائین
منزل کرت بجای سروستان
سند بخاطرش بدیده عین
شور هر از آگاه به خصال
سپا تا بین کرد هر از شیدا
هر از حقیق ابد دل کرانه
معد و پیمان زهر سر سبز
خسرو صحنه خورشید سرستان
شون به خوراک توان خواند

پنهان زهر فر کش گوزین
هر از شتی و این چند کج کور
شت شو یک نشون شیرین
شکوف شیرین کز دیش سپیدا
ببند کرد فرایش شوق آئین
کنز گای روی پول سرستان
رویر ضایف ذنر دل عین
خرچون حقیق به کج ز خال
سوراج خسرو کز دل سپیدا
ببند و عین بسته زرا نه
بمیدش بر بار دین دل سبند
معد به سر کرد آن رطاق آستان
کشش لاد کف با طراف او

۱۴۹۶

کتابخانه
موزه
تاریخ
۱۳۰۰

پروانان دستور نسخه خار خم
شور ز فرنا و شتراده ما چین
باز یوش بر یک چون در ویش
شاپور هم وزیر ابوی فراد
شاپور هر چند کرد به شغش کفبار
هر کیلا تا و شش لک شاپور
فقور دیو با خا خط ماتک
فرانش بسبا خوشان تا و
هر چند کردش ن یغانه هر لا
هر کیلا بسبا مات ارامند
بخارنگار بدل کرانه
فرانش پور شوش و شوش

دین پروانان به شغش قاشم
شوی دیش خورشید کوف شیرین
شاپورش هر از شتی در ویش
فقور با شتی چینی فراد و
کشش کوشش مشه براد دلار
حوال فراد و شغش فقور
سر تا بقدر یک بدن چاک
نشون فراد و بقطره چیا و
آنا فراد و کردن سپیدا
فقور را شغش ز بار سوزن
بیت طول زار و سته زران
زانه احوال حال منهن

شاپور

شاپور بر بر باد او سپیدا
طی کوش و نیای پور و ستان
یا و جبهه و شغش سرین ریز
بر فزودل شک دیات نور
خسرو وی و شاپور عقل کاک
کشش بر این کارش نظر هر
شاپور و شغش و شغش عین
و شغش چینه و خاطر کر خا
بهی شغش شغش بر شیدا
چون بلبل بکل پروانان شغش
شغش و شغش شغش شغش حوال
و شغش به شغش بود که به گوی
شرط شغش بود به اقرار و بیم

طی کلابت نشون فراد
یا و اند مکان سرو و ستان
سجده بود یک زوین پرویز
کشش تواضع و شغش بغرور
ببند به بطبع طور کر لال
نه فرانش و اکسیر قادر
زبان شغش بیکی شغش شیرین
چون و به بر دین آزار
شرطن به شیرین برت کم جدا
توجه به به شیرین به هم
شغش و شغش شغش شغش شغش
حوال شیرین بریم آوروی
بشغش شغش شغش شغش و بیم

۱۴۹۶

کتابخانه
موزه
تاریخ
۱۳۰۰

رفیق شاد بود کسب شیرین و پدید آوردن او
 شاد بود ز خرد و شفتش خنجر
 بوسه روی زمین روان بر پای
 طبعی کردش و دنیا نام هر چه
 حالات شیرین فاما ز به احوال
 اویش به خسر و کراتن بنا و
 جوای شیرین خار غم خیال
 بدو بود به خواب دیده کربان
 کارش هر این رخسار دلبر
 کردن بجاوت خرد روزگار
 چسبیده کینز بالاد فوج شکر
 شیرین تر شراب باوه بوکلاوه
 بیاید بطورینای شیرینازی
 مژه شسته نور زلفش مال باری

شفتش خوش چلی تار سستور
 چسبند کینز کند و چیلان
 ملکه جوان نو طول شمال
 طول کینز جان نوبه بنا و
 کلا و زینان مرصع کمر
 کتون کلافان بوی مشکین
 حلقه جیاطان کوی کتون کلاف
 چمن چمنان صفای سرادک
 یکلیلا شیرین نه سر دیار ان
 بلکه زنون حال حواله
 مشین بیا و نشسته مرغزار
 بروشان مکر و سیه بشکاری
 بشع فانون شعل چراغان
 چار تر طنبر کزده با بوسه
 نازک نولان رعنا و پلان
 حوری طلقان حصا زلف خال
 غنچه نوشکوفی سولان ساوا
 آینه طلا نر تاج قلی نر سر
 دیده غزالان تر زلف شکر
 شاپین شهباز آهوی مشکین
 سیر و دیار نه کله کاوان
 پرس حوالا تراویار ان
 یازار و یار یازار دلاله
 نه در کوه خسته صفا دار
 شب نزل مکر نه خسته ساری
 قیله آقا و قیله دماغان

شیرین باوشی از مز دیار بد
 صورت کینز شاد بود و در راه شیرین گذشتن
 بشنو ز شاد بود آگاه به خیال
 جوای عالی بزنون خنجر
 آما خیال کرد به تبحر دو
 بوقه و قامت بوشو و دار
 کز کای یاران یا قاف شیرین
 ایوار ک شیرین آما ز شکار
 دیاصورت آما تراوشش
 شیرین دی صورت و شکل شیرین
 گفت بصورت کز کوشنه آغوش
 دمدم مشکرا ابلال پوشو
 وات بکینز اینه کز کون
 نه جا که باوش او شهربار به
 زانما خردن شیرین به حوال
 خاردن به خسر و زده رام خط
 صورت کینز بشکل خسر و
 سحر بردنایش نواغی خنجر سار
 بنفش کردن دار صراف دیرین
 یوانه یا قاف جا که خنجر سار
 هر آه صورتن آمان نخاوش
 او شهربارن ایو پیش لیون
 به خود بز نوق شیرین نر زوش
 بیاید مینا بونه بوشو
 یک به مکان مسکن آوردن
 کینز نامه

کینز نام بیان نه و ر
 شیرین وات یاران مزان چمن
 مزید ای صورت خوش و یلمان
 زبون فریفت چمن زردمان
 تاب بکینز کوم لظهار
 هر صورت به آمانه خولوم
 لا و اتم پستان دردم ای درد
 ایویم بچم و دیار دلدار
 دوش کینز جا که ناز من
 بتاو باجیل هر یک نه یک لا
 کینز نام سنجی و ناران
 نامر بچار بچم بردش ان
 شاپوشید اگر کشته نر سر
 دروشان سو کند ندریم خنجر
 به صفت صورت درونم ریش
 سر شفت شیدای هر کینز ان
 دیل بار نه ایو دیر فرودمان
 یکلیلا هم سوز بچار یار
 زو بونه برزن بلینز تاوم
 نه پرده درون پنهام کون
 زو بونه کزوم رازم آشکار
 حرم سسرار کله راز من
 باوژی بچیم خرنه هر جا
 نه دوران ماه وینه ستاران
 شاپوشید اگر کینه پید کردش ان
 لوردون ولای شیرین دلبر

چون مرغ بر دل بر آید
 بر تار و کوسک دین دیدارش
 خسرو دیدارش بلر نمزدن
 بهار به ندی شون شبانیش
 چند دیش بر دور سرستان
 هر چند کردندی آثارش بچم
 گران به در دیش گرانتر زشت
 بصفه سوزان شکسهرین بر
 شیرین به درستان هر که در شیر
 اوروش با ولاد ایدوشن ایلا
 پرویز به هم زار شیرین شمن
 رهندن خسرو بر شهر ارمن و دیگر کن
 دامن بافت شاه به اسامی
 عربی کلین وین کسنگ سلس
 بکلیله خسرو

چون مرغ بر دل بر آید
 بر تار و کوسک دین دیدارش
 خسرو دیدارش بلر نمزدن
 بهار به ندی شون شبانیش
 چند دیش بر دور سرستان
 هر چند کردندی آثارش بچم
 گران به در دیش گرانتر زشت
 بصفه سوزان شکسهرین بر
 شیرین به درستان هر که در شیر
 اوروش با ولاد ایدوشن ایلا
 پرویز به هم زار شیرین شمن
 رهندن خسرو بر شهر ارمن و دیگر کن
 دامن بافت شاه به اسامی
 عربی کلین وین کسنگ سلس
 بکلیله خسرو

کلیله خسرو بشت شیدا
 شاه پوری خسرو آکا زور دا
 دیش ای خسرو خاخر لاریش
 آخو ز منت کبانت بجای
 با تو ز بخت بزایه خسه
 بر شیرین شغ غیشیلای شد
 آما شتاب نه بشت شود بر
 هنر تو به پیش کبانت خا رویت
 شیرین به تنه کاروم در بر
 خسرو و ای شخت زشت پور خبر
 وارش هر سیداد ولد داروم
 بیل بیای ویش آما برام
 آما نه طوتم ش بهین شهباز

کلیله خسرو بشت شیدا
 شاه پوری خسرو آکا زور دا
 دیش ای خسرو خاخر لاریش
 آخو ز منت کبانت بجای
 با تو ز بخت بزایه خسه
 بر شیرین شغ غیشیلای شد
 آما شتاب نه بشت شود بر
 هنر تو به پیش کبانت خا رویت
 شیرین به تنه کاروم در بر
 خسرو و ای شخت زشت پور خبر
 وارش هر سیداد ولد داروم
 بیل بیای ویش آما برام
 آما نه طوتم ش بهین شهباز

لاله با هم زردان لیلاد بودیم
 یاد ز طبیع اسیر که چون
 دیش سر کون کرد خاک کلا
 خسته خطایک خا و خاموش
 رسیدن شیرین باقی درستان و خنجر رسیدن
 وادی بوادی طر کرد در لادن
 یادانه سر او با طاق وستان
 دیش خسرو رو کرد در لادن
 پای کیش شهنشاس سرد
 آینه خسرو به بر زرد ستم
 زار که روان چشمش بوشن
 پرویز به طوار خاک کنین
 که زانوهیت سار صدش
 بشوز شیرین شکوفه کلان
 خاطر بر ز داغ شوق مرتان
 حوال خسرو پرس هر چه
 شفقش شیرین سینه زور
 وارش هر سیداد خوش شگتم
 داخو به تبادی ری در بر
 برشی زرد ستم شهبازن بهین
 زار که ارجه که کرد قدرش

لاله با هم زردان لیلاد بودیم
 یاد ز طبیع اسیر که چون
 دیش سر کون کرد خاک کلا
 خسته خطایک خا و خاموش
 رسیدن شیرین باقی درستان و خنجر رسیدن
 وادی بوادی طر کرد در لادن
 یادانه سر او با طاق وستان
 دیش خسرو رو کرد در لادن
 پای کیش شهنشاس سرد
 آینه خسرو به بر زرد ستم
 زار که روان چشمش بوشن
 پرویز به طوار خاک کنین
 که زانوهیت سار صدش
 بشوز شیرین شکوفه کلان
 خاطر بر ز داغ شوق مرتان
 حوال خسرو پرس هر چه
 شفقش شیرین سینه زور
 وارش هر سیداد خوش شگتم
 داخو به تبادی ری در بر
 برشی زرد ستم شهبازن بهین
 زار که ارجه که کرد قدرش

شیرین به دستور چند کردن زیاد
 یاران خسرو آمان به پیشواز
 پای به شیرین زانیت شو و بر
 کدانه سندن شسته توک قاز
 شیرین مندا و او وقت خوار
 مرغ زردین به لب زانیت بر
 سر از جهان سپای کتک پوشه
 شیرین او شو مندی داغ دل
 سحر چون شای شفق به بیان
 شفق کو کوس زین ز با لا
 دانه که کسب سار زور
 نکت به بلین سار روا لا
 طوق طنطنه تار ش بطل

شیرین به دستور چند کردن زیاد
 یاران خسرو آمان به پیشواز
 پای به شیرین زانیت شو و بر
 کدانه سندن شسته توک قاز
 شیرین مندا و او وقت خوار
 مرغ زردین به لب زانیت بر
 سر از جهان سپای کتک پوشه
 شیرین او شو مندی داغ دل
 سحر چون شای شفق به بیان
 شفق کو کوس زین ز با لا
 دانه که کسب سار زور
 نکت به بلین سار روا لا
 طوق طنطنه تار ش بطل

شیرین به دستور چند کردن زیاد

Handwritten marginal notes in the right margin of the top page, including phrases like 'باید که در این کتاب...' and 'در این کتاب...'.

Main text on the top right page, starting with 'سخن ازین بیست و هفت...' and continuing with various lines of text.

Main text on the top left page, starting with 'دانش من همان عزیز و وارون...' and continuing with various lines of text.

Handwritten marginal notes in the left margin of the top page, including phrases like 'باید که در این کتاب...' and 'در این کتاب...'.

Handwritten marginal notes in the right margin of the bottom page, including phrases like 'باید که در این کتاب...' and 'در این کتاب...'.

Main text on the bottom right page, starting with 'سخن ازین بیست و هفت...' and continuing with various lines of text.

Main text on the bottom left page, starting with 'دانش من همان عزیز و وارون...' and continuing with various lines of text.

Handwritten marginal notes in the left margin of the bottom page, including phrases like 'باید که در این کتاب...' and 'در این کتاب...'.

قریب دو اونی که مشهور است
 به جلوس جیش کیانان یک
 طبعی که پیش قاضیان بدو
 چند شبانه روز بجلی را
 و مای سوز سازیشلان شادکا
 شیرین بنای خرابه فرام
 و اخری نه حوصی خزانه زلال
 چه داچین جلابه جاش
 بیدر مودای آنوی تا و
 بسکت تو به اندازنه کرد
 دیدش چون دیده آهو عزالان
 پوش به اندام دارا نای والل
 رینیاها تر از زنده باد ز کوش
 ایماچ تمام قیسه سرستان
 ناله سرستان صدای نوزنه
 عقد و نش بر بخت خان خسرو
 شیلان شادی کیش نه جولا
 نرزه زینت رونق زیادوی
 چه کیزان روشی کرده حمام
 کیش کیه ترن بلا غفد لال
 شت نوی کلافی خطا طعنا
 بخت میکل سر نه ضدل سوا
 قیروزه خالان یک یک آرزو
 کرد سر نه کیش شکیب مالک
 زین ندر رونق تر زینت الا
 کیش کیش هر دو منقش
 تره الاوز

سر نه طلا تره قطع قلم کاسر
 سلسله سرین تاج کوه برین
 شیرین شیرین محبوب داوور
 حورو ملک زندن حیران
 خیرا فرمانان حیران حوده
 کدانه سند نشتت به ادب
 هو در دشتن میران خسرو کبیر
 دان بدت ام شیرین دستان
 چون بدید شوق غنچه کک کلاو
 دم میان نه دم دست کول
 ورون بارش کف نه مالک
 تا چند چینه ام شیرین خسرو
 نه ملک از کوه کردن زینت قی
 صوفی سیم حافی تاقه بیدار
 لاکیر لیزان طوق سر اوین
 بیزنا بیضای خورشید خنجر
 پر بریزد آمان کبیران
 کچه خان خسرو آمانه پرده
 منتظر در راجه خان خسرو
 برون نه پرده شیرین دلبر
 یاوان عماد آوات وستان
 بنستان بهین بهم چون طول اولاد
 کردن بنای فوش بارش کردن
 سر کردن ژولی زو خا و کلاک
 کردن شادمان بر روز و شوقه
 شادی بد لوز شکوفان شوق

ایچین شوق خسرو شیرین
 ناکاه وی حوال قات هرگز
 و اتن بخسرو هرز و قات کرد
 شان شوناک شورشین شین
 خسرو شفتش ز مرک باوش
 قیله ویش در می برگ بدن کچک
 تاج خسرو او او از سر
 حقان و فیادشین زاری
 داتش روسی هم لانه بوم
 بدایغ بریان بچک حد چاک
 ملک حاکم سرات هر میز
 بشین شیون باوش لاوناشی
 به جز کار دوران دیرین
 زو بوم ناکاه کمان یا و اید پرین
 تخت تاج او یکا هنر برد
 بهرام مصره جانشین شین
 ز داغ حسرت شورش حال کوشی
 دیش نیانه کج سیای خوش خاک
 هزاره ز دین شیرین دلبر
 کوشی رستیا خرمیاد کاری
 پوری ز دین باوی کجی نوم
 صدقان من سب درش بخاک
 سیکه هنر برد کجور سر دین
 جوش کسک سفت نیان آوناشی
 شیرین بد لاله

شیرین بد لاله رکروش دلاک
 و اتش بخسرو شیرین دلبر
 کما بین ژدون دوران قی
 طوق طنطنه شین زار کور
 کوش مان پیش باو براب تو
 ز کار کردن دل ماورینک
 فرمائش بوشی کردن کورن
 کاه شادی دوران بشما
 فایدهش بین بشین شیون
 ار تو حرفه کار مسورت
 بانو واده فرخ خوشش
 شرمند که آرد نیانوت
 تایی ز نه تخت جا که شهر
 فارغ به ز شین زاری
 چه حاصل ز شین زار و پرین
 تا سرمنده بوبه کما مرانی
 نه قاج کید طوقش خامر
 بر شین ز دنیا آثار شان کور
 کار کردن سانه ز صندق
 کجی سر زار کجی سونگون
 کاه غلطان خانک سر اجه قی
 مویرون دوران دنیا شیون
 بکیره ای که تخت باب ویت
 مردم شاد و نوینت جیش
 دشمنان به تر طغنه نمانت
 بر سر ز تر تانه روز کار

از تو خردی که کاری میجویش
 بیکه بیا که بخت سبب ویت
 در نه چه حاصل چه بشین زاری
 خسته و خسته شترین
 و دیار دور و دیر لال کس
 خورش بویش مشکرا را
 جاده البهای ارض و بار دا
 خیزان خورش من سرحد سردا
 صف صف سپاهان جوینان
 سان سردان سختی و نارا
 تو ز تم انگر باو ابر کرم
 چند چیمان مرغ مرغار
 لال لال ران سینه سبز تر
 چای چای و دانه مکان و شیش

یاد اولاد ملک و ش بقا
 بهرام کوشش سپاهان گت
 تا به استول ملک مهر و شام
 کناچه قیصر به جفت شیرین
 یکسر کرد و ولات بر سرستان
 برکتی خسر و ستان و آوردن
 خسر و بدوز شیرین به جفا
 یکسب شیرین و ستان کردیند
 خسر و ش هر یکا جقه تیغ
 چون شان پیش کشی از تر
 مغرب تا مشرق جا اقلیم تمام
 رومات و فتنه خطا و هم خون
 هند و سند تمام تا چین با چین

دوش و بهرام ملک و ش بقا
 بهرام کوشش سپاهان گت
 آوردن بفضله سر تمام
 عقدش بخت با خورش برین
 هر گیلان نه بخت سر اوستان
 کیدان که مکان جا که با صفا
 طغنه شاهی تیا کردی بند
 سکدش دانه ز تر خورش بر و باج
 آوردن فرمان تمام مجرب تر
 سکه سلطنت و انباش تمام
 ایران توران ارمان ارمن
 بلخ بخارا تمام سر ز زمین

آنگین نقره شایان کشته تمام
 چند شعله طیار کردن شیش
 پیشین که شادی تو ضربه کجا
 کسرا به تیغ نیکبند ساز
 بهر کش مرکب از ده هزار
 چند نفر جامه ز نالار کرد تمام
 بسیم جدول صورت منقش
 شان شایان بال بازی واز
 روزان بشکار آهوتاران
 خسر و بیچ رنگ نوی دل انداز
 بغیر از یک کشت معلول ز غم
 پنهان فرزند دیر پیش آورد
 عالم عالم به زود و دانش

آه بخند رنگ بری و حب
 مشق منجم به رقی رمال
 بر یک بیتمان به بند و حسن
 بچند رنگ کردش حاجت افزون
 بکرا ترا و نزد با کینز
 هر پوسته با و امرا و دل
 بداندن شیر و از پطن مار و عقده خسرو
 شیشه به به جفت محبوب قیصر
 چونند به نیاز نطقه ما خلف
 نه ماه نه روش و پرور میان
 شکا و ابرو نه صدف زین میان
 مادر چون ز پطن با دینش بزرگ
 ز رخسارش نطقه نال پسند

به نیم نجوم نظر اسطرلاب
 بدعی در ویش جانان خاله
 لغت بکذا خدمت همان
 قبول به تلاوی کردن کرده
 چه نقی او در زنجب پرونز
 قضا قدرت و شش به نازل
 نطقه ش بند آوردن پطن مادر
 حملش کرد و ظهورش کاشه صدف
 نیار عمل نطقه پتر زبان
 پیدا به خورش خطای خاندان
 او کردش دله آتشی از دوا
 ز نور جانانه با پای سر ز نور

آه بظهور

خبر پیش اول دایه بر پیش ال
 خط و به در ناپاک ناخس
 صدای سخناک فرزند بد
 سیما سباه زنگ صورت بد
 خبر و زحرم آوردن نه تک
 بوسه نگاه کردن چای چاره ش
 اثر کردند زانا و او ش
 ترس ز بچین سرهست سالان
 آمان زمان ز نادانان
 خسرو و ایت یاران دل بر آید
 فری متر و ن ز چای چاره ش
 ز سهم جرم مکر ز ما
 اگر بگفتن تا چاره ش برون

کازم اردن

بپردازم ز دین ای سنا بخت
 مزانون بر یه قاتی چون
 رمالان شدن نقش زو نطاک
 ساحران سخت ز اوان نزد
 و اتی خبر چویش با چون جو
 بد و دوشان سنا ستارش
 ار فلکش کردی در تر ز پنهان
 تاج تخت تو مد و تا لان
 جلادون تو خون بر شیرین
 و اتم پریت حوالان تمام
 خسر و شفقش و اتم ز مالان

با کردن جزو فصل شود الهامس نمودن
 در دم طلک حمله خونین
 فرمان و اقبال شکر شکر

دانش قاصد سنا چاره کن
 جلادان آورد فرزند ناپاک
 شیرین شفقش خیز باد
 دوش چسرد به چه خیالین
 بحرف باطل و اتم ز مالان
 ز رای دشمنی با ز مردان بیت
 تا دوام دور دنیا و برون
 کرده ن بگذر ز فرزندان بیت
 فرزند غیر میوه باغ تن
 هر تا زنده دنیا و دینین
 به خیال نین ترک خیال کر
 بختش معراج با قبل و یکم
 سرش نه یقه جامه م بر برون

خسرو شیرین

فصل نمودن خسرو الهامس شیرین
 خرد و شیرین سنا کند
 قیش کرد جویش درون
 ز رای نا علاج بنا خا ط
 رضا و ابر کون بو خاک
 بچند اعراض سالار دیرین
 شیرین هوش کرت بچند غزوان
 سرش نه یقه جامه ش بر آورد
 بنا ز اعزاز بهتر ز دایه
 بنا کردش بزم مجلس کامش
 دانه سوز ز زوق ز یادای
 صدای مبارک تهنیت ز شو
 و اچیم چه عت شیروی سملو

نمودن خسرو الهامس شیرین
 ز دانه عرقش ارانده به
 یاب به دماغه کیفش کردن
 تن و ابقضا هر چه بود در
 نینو خاطر شیرین بچناک
 بشروی با بکا بخت شیرین
 کرتش نه آن خوش فرزند بود از
 نه جا که فرزند شیروش قبول کرد
 سپردش بدت دادان طایه
 بشادی شیلان بودان شش
 کین شیر بر بچ شیلان شادی
 شیرین بی نام شومش به بشیرو
 نطقه نش بند آورد نه بطن مادر

باده صفی جلوس
مردود سخن خودم بی بیان
بروش کت برت تو مده
شیرین بادی خرابه ادب
دوش درس علم بخنده دگر
یاوانه مقام مفا مودی
مکنه زمینان بیزه بازی
دست بردارو جو بتر تیغ
سهر سهره کس کس کس
صفت عیند دیوستان قین
یاوانه جای برت بدخه
سرداران سخت سر کس کس
ز سهرم شیر و خسر و کس

چهارشنبه شور و شکر
ز بار هلمش عاصی بعیان
یاوانه بلوغ چهارشنبه
سپردش بدت سها و بکت
پر کموشی دان بسرواری
کس دوش بست بهم بزوری
صد خلق زره بریزه سازی
دست ملاکوه مکنش زینج
قهر قارقین چون قاق
روز و رستم نریمان کین
نه هنگام کار وقت کفیکو
نیارن ز خوبی بوی زلا
تاوان ز تا و بکت کس

شادان

شادان شهر با یک کت
مویرازلای حسره و چون قصا
تا نه ترا نشا نه کیان شن
بچه خاطر شیرین کرد رو
دستان شیر و باد با نون
میدانان فراد اران دستان
لشوز فراد و بر دای دود
فراد د پور دین کین با کین
هر دو کزاری سوز خار غم
کریان بهداسوز زاری
ش پور دین حسره فراد و خفید
دیادش ملول سخته سنا کین
بدن به لباس ز پون کین

کمون سحره شیر و باد
ز ترس خویش جو کس موزا
خا پوری خا خا خا خا
نبردش علاج مظهر نوم بد
تا او و برت دوش بنامون
میدانان فراد اران دستان
لشوز فراد و بر دای دود
فراد د پور دین کین با کین
هر دو کزاری سوز خار غم
کریان بهداسوز زاری
ش پور دین حسره فراد و خفید
دیادش ملول سخته سنا کین
بدن به لباس ز پون کین

ز زید و وطن فراموشی
با هوشموشی پدین شیرین
جعدان فرار شیرین زار شن
با دوش برار تو نالین شن
زار زورین نسل کین
پاره کوه چه جا نه بر کین
سوز زاری دست زود و دا
شهر لاده جز و کس کس
نه حرم جانون نه شوق شیرین
بویون ره بان رشته لدا
دودی داغ تویش کس کس
شا بود بفراد کوش و لاداری
کین کس کس کس کس

گاه زور و شوق بهد شای
فری کس چون تو غم درین
یا صفا الملک بدیع الجمال
همیلا چه کس کس سعد و هما
بهلام کس کس کس کس
چند جفا و ستم فلیه کین
ما کس کس کس کس
سختی زای فیشتر ویت مار غم
تو شیرین شوخ تو د کس کس
کس کس کس کس کس
کلام کس کس کس کس
هر چه کس کس کس کس
چار سویی کس کس کس

کانه

گاه زور و شوق بهد شای
فری کس چون تو غم درین
یا صفا الملک بدیع الجمال
همیلا چه کس کس سعد و هما
بهلام کس کس کس کس
چند جفا و ستم فلیه کین
ما کس کس کس کس
سختی زای فیشتر ویت مار غم
تو شیرین شوخ تو د کس کس
کس کس کس کس کس
کلام کس کس کس کس
هر چه کس کس کس کس
چار سویی کس کس کس

زنده در کس کس کس کس
زنده در کس کس کس کس
مرد در کس کس کس کس

۲۰

شاهزاده دلبردار
فرمانش جلال شیرین
شکوفاش در خفا سریش
و آتشش چو دردم صافین
منگه بدام کرد شیرین نه رای
مکان شیرین شغای درون
شاهزاده نون سر انجام پیش
شاهزاده فرمان خرد خوشی به
نه فکر ای به دایم هر بیاد
فرماندهم هر چند سعی کوشی کرد
شوان تا بر روزان تا اولاد
ژان و دروان هم دینش
بنا کردن کار بنغمه باشی

مژده فتح کویان و اناچه زاد
شاد به خاطرش زهر در برین
یا و ابراد دلرام و پیش
شغفم نامش من کافین
بتایه زانام نه چه جای
دوای در مان آه سرد رخ
فرماندهم سزای پیشش
نه وقت بوقت سر باشی به
بنام شیرین جاری بفراد
فانیدش نبی علابی بنزد
نیش دین است چارش با چرا
بنا کرد بنای حیاط و پیشش
بمش با بون بسکت تراشی

شاهزاده

۲۱

شاهزاده سگتاشی
نا کردن فراد بسکت تراشی
آنا به بچه فراد دل تنگ
هر دو سر و داسان بسکت تراشی
رویش بخاران بسکت تراشی
تا شای چندین تیش ای ای
صفا صفت فراد بسکت تراشی
نام نقاشی فراد بسکت تراشی
شیرین خدیجش بی دنیا داری
گاه نه لیلای خان گاه نه کرمی
کلیله دولت و دلاد دیرین
بر تو هیش مکر و چاره هیچ
چاکر چاکر گاش بسکت تراشی

تو بهانه جوینویار شش
کلیله سارا صفتی بسکت تراشی
آب کبر و دایم پشش نقاشی
نه پای کواند اب بنغمه باشی
سارا چه صفت ز نون خفا بسکت تراشی
بروز کت تمام نغمه باشی
ظا هر به ز لای شیرین شاپور
کردیش طهارت کداری
گاه نه کوهستان گانه ماله تیر
به اران مکان نه قهر شیرین
شیرین و دوشان به مجلسی کرا
به آمان لوان خفا مشکلی به

۲۲

شیرین هر دم شیرین فراد به
شکست به دایم بر بر به پیش
شیرینش چو پیش چون کیم
ار کسی بی کاری بگردا
موقوف بون اعظامش
تو خوره کارشش هر بیاد
دست به زانش چو تیر پیش
شاهزاده شغفش لودش بر یاد
دانش شیرین به اقبال ویت
کار بر زدن بری او کار
ایدهش شاهزاده خفا کوش
فرماندهم که چون قیس چون
دیادش فراد نه هر ده چو لدا

نه آمان زانی شیرین فراد به
بشانش ز خفا رخسار کوشش
چاره به علاج ای کاره بریم
علاج بکار چاره هم بوردا
ز آمان لوان سارا ایوان
شیرینش ز لار من هر چه بریا
هر پیش لار من اجوت مدوشش
سودای سر انجام سگتاشی فراد
سهادی قابل مود و پریت
شاهنش مایه بر سر و کار
هر دو لایه نه نون فراد
نه هر ده میدی خفا بسکت تراشی
بش زار پیشش کوش کابولدا

شاهزاده

۲۳

اشک برین ز دایم شیرین
رود روی رسنا خیر کوشش
شاپوردی فراد دلش بوحان
یا و ابفوا دلشین زاری
در اقبال بون نون دیرین
بسکت تراشی لاکار کردی
حوضی بسازی ز نون خفا بسکت تراشی
شکاو مشکلی فکر کجالت
هنر غی و درون کوشش نین بیت
رفیق فراد به بچه شیرین
فراد ای شغف شکوفاش
فرماندهم شایه جنت برود
ای کاره فتوای فتح خفاش

دورس کوشش ز آب شیرین
یا هو یا منهای یاد و دوشش
سفته ز خاشش شکوفاش
کنت دوشش ز کوشش لاکار
بیادوی بکام بوسی شیرین
فرمان شیرین بجا آوردی
بسکت تراشی لاکار کردی
خرد نقش خاشش میونه خالت
فکر خاله کوه با احوال ویت
خفاش حوضی و دوشش
خار حیا لان درون داو باک
فرمان خفاش بجا آوردی
لازم بنای خیر نه اقبال من

زهی مرده جان بختی و نه ناز
خیزان دی شانی او کلنگ
پر طایف پادا دلدار درین
کردش هر بد بخت بمو دانی
ز سر و بخشیدن بخت
نقش کردیم سینه پست
حرفی ز می جیب حرفی ز او
ز سر و دوشان شیر شو جو
پوش ب سنی بسکند سنکر
میرزا نکول حرفی کو تر دوار
رکعت بد نراه بره میش بخار
نه چوای همین چادر و نار
فراد کار کرد بر تیره کاری

صد نوبت کیلا عورتش پور
راه بر نراه زان زار دست
داخل به فراموشی قصر شیرین
تا شان تا شان سکندر کا کوش
پوست کردش سینه های زبرد
تا بلای تللاخت شوخ شکند
قرار داد از سکون حرفی کو تر
مطافا ز می سر میرانه حرفی
شیر بسکند اما ما شانه کر
نو جا بر درن شیرین به سکار
ژاکمان توانش شش خار
فارغ این زینج ساره ایوار
جانور زایم به یاد کاری

پور دوش

شاه پر آماوشن زمان فریاد
بوس دست های هنر مند جان
دانش هاتم سسم نه ترین
ایجار فرافون دیری کا کوکوه
کار فرمان آما به انجام
ایدواتش پور رولان
کردار فریاد تمام سینه
شیرین شفتش شکوفان
خیز خرامان آما سیران
سینه شربت بلخظ شیرین
روشن کردنش پور شیرین
دانشش پور بر سر فریاد
چه کار مشکلی نه حسابوشن

شاه کردش تو حق با حرکت
چندین فریاد کردش کوکون
شیرین ارمن هر باو و بخت
صدونه شیرین لایق سوت
ایجار سانه میاوی کلام
اورد به شیرین حال فریاد
یا و با سبوح شیرین دبر
وانا کوکون بکار فریاد
ز کار فریاد خجسته حیران
کردش فریاد هزار کوکون
ریزا ز دمان کو هر خرمین
لادش چشمش تا پیش دم زین
هر چه ایبر و وده باوشن

یعنی

دانش تمام شوخ حسن حال
برای ز چشمش خاطرش ریش
بکم نوا چون بمن حال پیش
شیرین شاپورش کو دل آزار
برده به نراش سزای در کس
قبول کرد شیرین گفتار
فوطه زرقاب دان و بان
نقاش بندور جبین و جها
ش پورش دی سرانجام پیش
دانش بفریاد کامن کار تو
چه چو نه زینم سول سایدن
شکوفای شکوفای زین
آمدن فریادها بوس شیرین

سود زوشن به چشمی حال
چشمش لادش منظورش چشم
عرض تو کرون مودی در پیش
با نجا طحجی روز کار
ز حرفش پور بپوشی و بر
شکوفای چون شکوفای گل
فرافون دانش طلبک کوز
همی که در نهان نه پوره چوار
به الا فریاد طلبک ز پیش
بویب به نام تو
بوازه مطلب چه و این
روشن به رفیق چشم اعین
و بر رسیدن شیرین از تو

فریادش

ز فریاد پور شفتش حوال
دانشش پور دست نهان
زوالا بر تم فریاد دل ریش
بره از دانه تر سفته خار غم
یا وانه قدم ساریه سول صفا
چون کعبه شریف زو مکان پاک
مع شادوات بدین دل بر
شیرین نگاه کردش تو فریاد
و با بدیدار جبین ریش
مودای شرا کاشی چون شمشیر
سط مرتب ز خار اخیار
اگر بکفتار دلدار دل بو
دانش بفریاد فریاد چشم

شکوفای جبین کل شاپور بل
سرم مرده لایق کیا نم فریاد
چه با بوی سالی نه نهان پیش
پروان سوتوری سوخ شمش
نه یورت مکان او می شکوفای
سجده زمین بردوخ مالا شکوفای
دست و بان دست سرکوش نور
سودای زلفی آوردش بیاد
پیکان به تبر خار خدش
پیکان به جگرش زو لاشی و بار
ورنه پیش دل کرد کرفار
ریزا زین راز چون شد شکر
اصل آسارت نصب بر کیش

ز کسکه بخت خندان
هر کج مانده خورن دست
فرا دستکش کفشار شیرین
سیلاب قطره زوخ و زامان
دیو یام دی درونش زور
دانش بر شیرین زکنت و بریم
کیمیای نظر نیم کجای خندان
موزان منظورم چشمن
نه سن کس کدای مالم
اصلمم برین مثل خندان
بچه چشمن و او چون لال کس
لدن تو قشیرین دانه شناسن
پوشانم ردای شسته ره پان

نات ز کس کج مان
عواجه تا شیرین بختون بخت
یکدل ز دیده اش سیلاب شیرین
سرگرد ز دیده اش براندانان
بیا بیا کیش بناسان سر
سر و مال طغیلا که تو کرم
بریک نظاره بوشناسن
نیاسی نسیم نسبت کیش
دیوانه دیری خندان خالم
دانه نم ز صدف خانی خندان
موبناسین خانی غوغایی
خیاط م پنهان نه توی بلدان
لوام نه جاشیخ صنعا

ایمان کدای

ایمان کدای دین روز
بنی لازم ز تو کج مان
ز بادش ای بر شیم به قلاش
کیم ره یافت بر خیزای تو
از دراری منظور حق من این
جاری بو چون جام حنیت
لوا تم بریت درو ویم تمام
شیرین شفقش ز فریاد جز
ژر زره رازش جگرش کادیا
بے ترس نوا خاری بون
سانه ز می سودا فکرش برده
ترس ز اغیار و نوا زمان

بے دیدار تو سخته سوزانم
حق من این بون جمال
با و با بجای بیم به سنگدانی
از پنج پنج برتخ ز بخر تو
ورنه ز دنیا دل نا امیدن
دل ساکن کردن شاد دینت
اختیار تو باقی والسلام
بهر کس کیم بودای خطر
درونش بسوز زاریش آویا
یا سنلنا پاک هرزه کار بون
قا به خندان درون کرده
بدنیش زایم عالم بوان

دانش بخت بود درده و درون
تا ج زانون نسیم کامن
ایدهات شیرین چو خانی
فرا داشت با جی درویش
دیدار دیده نونال نو
بدنک دهر برتر تر شیر
چون قشیرین دین نه دوی
روشن کردن خندان کسکه
شیرین زو برتر و سوکلی نو
فرا و قفقو کیلا ز بیدی
آمانه نسیم او سخته دستک
سازنا طایفه زبایس خندان
تمام صورت بند منقش بختش

معلوم بخت هرزه کارون
اصلش جگرش تو کجی مقامن
فرا داشت نگاه زنده درویش
بسوز زاری جی پیشش
جان حاوی ناوروش دور
بیکای پیشش کاز کیر
بشین شیرین زام زباید
بر نقش نقاش بر نقشه باشی
سخته ز ناک بر روزم پیش
یکدل کوان با امیدای
با کرد طایفه زبایسستان
تا یاد کار بو بخر روز کاران
خرد شیرین تو ستم جگرش

بیکسیران

دربستان کجای شیرین
بیک کلان خان سلطان
طایفه ران بولستان
نکاه کن نقش نقاش فراد
زبان سودا شفق کندن
روشن سودا شفق درو به درخ
زبان هر کس کج بزدی کاشتن
سودا شفق سپردن بدوران من
سر بردن نایمان کسکه
سایه سیدوش مندن تو ساسی
فرا در دستن دست کاشتن
سازنا طایفه زبایسستان
تا یاد کار بو بخر روز کاران
خرد شیرین تو ستم جگرش

با تو بیدارم تا دور بیری
میر و وزیران سپرد جانان
باین بر سیران بی طایفه
ز پنج پنج برتخ ز بخر تو
دشمن نه خاکست کاشتن
کاو کوش و درون زبسخ
نجدین بارش با کج بکاشتن
کد اشق زبایم به شرط بون
کیرن نه کلک کسکه تر تنک
خوش خانی تبر زاراس
تا و دایشه تیزه خندان
سازنا طایفه زبایسستان
تا یاد کار بو بخر روز کاران
خرد شیرین تو ستم جگرش

ژایس باسین قدس سران
شمال اعی از دوا دارند
بیشترین شاد و خنده آور
آهوی مشکاف کلوز کرم
طیطاران چینه بر سنگار
جنت در خان سبز طوبی
طیار کرد تمام نقش نقاشی
فره خواران زین کمر
طرح جیستون دریاچه زرم
فرمان فراد منشور زایم
پر یاد کارم ران درین
خران خوانان شیرین سرو
شاد و خنده بر دل شاد

سازاتاری چون قهر قهر
قرار دارند در حاشی کمر
رستم چینی عشق با بیگانه
بالدردنادر طبیب طری بهم
شکل کنگر شیر زوی بی غلظ
ژا طراف طاق سازاتاری
سرخینه زلال مکنش باشی
خجرا ز کول چون خوش کوش
خاستر ز قلابشید بی علم
بیمه دهستان و آینه خنک عام
نایا و الجوشی خسر و شیرین
آمان بسیران کنده طاق
کودشان یکی کار فراد

خسر و شیرین

خسر و شیرین کردن شیرین
شاد و خنده شیرین
خسرووات یاران درون مان
برای انعام نرزو ز نور
خسر و فرمان دایمان ویش
بیمه خسر و خندان سرور
یا دانه قدم مثل نیکی
هریز از کالی سبک است
خسرووات فراد جنت طیار
حکم حکومت با خنج مایه
فراد ام کالی با کشت خرد
وایش خاتم درویشی
سایلی جنت کج کمال

ژکار فراد عجب بند حیران
کردن فراد هزار آفرین
هتادوستان باو خلافت
باون پیش درین باو توکل
فراد سگفتش کورد دل پیش
فراد بنفران کوردن هر
شاه دانت هجده بر نه کاش
مدرا از خدمت شاد و لایب
واجب بخون بیت هر طرف
ببخون بیت برین اقبال
دعا و شاد و آت کج بر دود
کدا کج حکمت ایست پیش
مربطه بینه ان اویش هر حال

بنی لازم زرد کج دمال
زرد کج مال دنیا هر چه بو
لازم این ز لطف تو
کس از عالم ستمگر نبو
خسر و نقش ز فراد سخن
بپند کرد گفتار عقل کاش
زانش باقی ز نسل با کین
زانش از نسل کبانی
فرماش بت پور شاه حاتم
سرسایش بر وقت جنت
ارزده کردش بخاطر باوان
خیضا خا طون بمن منظور
شاد و خنده بر دهنش سارا

سودای صرف من مانده در درج
کشم کرد طویل فدای تاج تو
ساده تو سیوان فرقی خلصی بو
بنده گمزه نوم ز فرمان تو
دیانه کاک گفتار کوه کن
جا کت نه خاطر حسن جانش
طلای ابرون نه خوشی خا کن
آقا راصلش زرد و عیانی
فراد کوی مسبارون تو
ز خورد خوراک ز تو خجاست
لازم من ز تو مگر باوان
روزی این فرمان بمن خراش
کردش تمامی تعظیم دارا

دانش نام

دانش نام فرمان بردارم
خدمت کار ام او بر کفینوم
ایدوت خسر و در کوزه جانکار
طیطاران شیرین فراد
شیرین شیرین درود دل زیاد
مبارزه ز تو بمودای خط
چهره مرا جوشی روز و شب
ضعیفه برکت زردی غمرا
بینه مدارش چینه داغ درد
روزی شاد پور فرمانی جنت
بویون جبین جام جانش
وایش بت پور هر تو کسم
تو بیت سبب کرد کار من

باجر فرمان تو مت با رم
بالاش کبر و نه بان دیدم
دختره تهر کین پرویز
طیطاران شیرین فراد
زده نام خطر کان فراد
بیکایه تیر فرکان د لبر
بچه و آرام سچورد بے خو
بیاد یوسف زلفهای کنعان
ددم کینش بنام سرد
فراد باوره بچمن جلوت
بر پرسون خبر زانون حاش
نه روز شنگدا بفراد رسم
تومن آوردی بے زید خاش

ایضا در این کتاب

هر توطئه ایست که بکارم
تا زرم از ثلث کیشی بزم
چشم بر دست جهای روزگار
نیز کار و چشمش به زبان کرد
ایدم بون کفایت مشکلم
هنرمندان تاب توانام
سب تو تو فدا باوری بریم
بویون جبین دین دریم
ببرسون زایش ز کام دلان
بزانون آدم کام سرزین
تراصل کن یا فصل ناپاک
مترسون خواهرزه کار بوی
دیوانه در پیر از نه کی بو

تو بجای امید خار میخوارم
بجو چون راز نیا زرم
من رازم ز تو نزار و نشار
عشق فزادم کفایت غم
مژگان فزاد بجان ندوم
سویا برین براد نام
بویون دیدار دلارام ویم
ساکن کردن پیش خرام عظم
آدمزاده کام سر سبتن
اصلش جز من بهام قوتین
وزنش کران یا خار خشتار
کدای ناشخت راویا بر تو
بنام ایشان بخت و سب تو
بجنا کردن

نسل

چو از کرون رانم اگر کشاد
چا و رسوا می جانون ژبام
واجب بر ما میم هر یک بغاشی
اول بو مکر کاروت کربن
کربن رفتار قول فدمان
شاپور نقش سجده بر دهنجا
ویش فدا تم من کمتر نیم
من بروم جهای روزگار تو
ژرور اول من قوم لافان
تو فرزند خای فرض و بینی
تو ز جهای خواهر نور عینی
مگر خیالان خاطر بکر جم
من محرم بر از درد در مانم

ویم کرون و بند و آینه روزگار
بوم به سر زش و آینه خاص غم
شیرین کفایت جز یک سنگ تراشی
سرت نه سامان جز ویت برین
تا ز آفت نبی به شیطان
شاد ابدین فصل نیک
غلام خاطر شاه شیر نیم
من بیم بر دلیل بکار تو
من قوم به مکان مسکن از آن
تو روشنی را که ریمینی هم
سپای جهان ضیای دینی
سر سبانت مدار و محکم
هر چه تو ماچی بنده فرمانم

شیرین کرد ایستنداری
سب بگرین فسکی کالم
شاپور نقشش رو الاش و
دیش فزاد کفایت نه خاک را
ذیل ز امت خار خیالان
یا هو میسون وینه ابدان
یا و ابغز او ش پور بزاری
ترای دلالت ویش نظر
شاد کرد و خاطر ز سرش چل
بهارت خزان وینه بملان
زاد و نقش بیک لورون طلس
را به ترس بخت ز نریت
خار بر زشین ژر و خوار

بجز کز غلبه دروان کاری
در نه شمال شد نقشه رخلم
بشوق شادی با و ابغز و
ز لیل ز زام سرش خارا
چو از دلیل ماکه حوالان
داد و در وقت زام و خالاک
لا و ناشی ساز کردش و دلار
صا بر صبرش کرد با و ابغز
خار خیالان خاطر کز زول
شکوفان سکوف غنچه تر لالا
کیش سرانجام آفت کجایی
ساره ت بر شمشیر و ظلمت
شیرین بخت تو فی الاک

هریزه بشیم شمال است
آما دای مراد با جلی تب
فرا و نقشش ز شا پور سب
بروق شادی خیز ابغز و
ویش فدا تم دست نهانی
هرتا زنده بوم بنده خاص تو
هریزه ایچنه غم جوار دیرین
شیرین بشوی و یا نه فریاد
بمردای مژگان خند کیش
نه لسان اصل لالای کلان
نه بال بهوی کمانی کمر
دیباچیش نه ایف زردن
بیکایه تیر خندک خارش

کشت ز کوب روی نجاتش
رله و کشتی بخت ز کوب
مژده مرزانه دیدار دل بر
کیلا سبر کرد و زورش پور
کیا نم پاندا ز سرم مرزانه
غلام خاطر به اخلاص تو
یا و ابغز خوت با بوی شیرین
سرت با پیش تمام نظر کرون جو
بدنه قطران سیاه سوسنی
قطران صدق ریزه مر و ارش
چون سول سادای طبع نه شکو
زانا درونش الوده درون
سرجا کمال زلی زارش

X

ایضا در این کتاب

شیرین بفراد اما به کس
 و آتش بفراد ز کوی مقین
 شیرزاده ز نرف شهر یار
 عاشق معشوقا درده و آرز
 دلدار در دین خط خانی
 دیوانه دیری دین یارنی
 ژواغ عشق منکتر آشی
 زو سگ ترا ز جیت منظور
 فریاد شفقش ز شیرین خبر
 بزبانش اما کمال و شیدا
 جواب داد ز یاد شیرین را
 ژواغ دروان تو خا فرام
 و اتم فدایم شیرین ارمن
 ریز بار زه اسرس نرمان
 ایردای دلم چون خار خرن

کلیله

هر کس بر اکل کج شایرون
 کج جیش ز انوشه بویا کوا
 عرب اگر صد خاضی لون
 هر چند بخت نایاب یاری بون
 مکرین تکلیف بر کج مال
 نه ضرور کج نه کدای مالم
 نه محتاج مال نه کاس کلام
 نه درویش و بل نه سکنه شام
 دیوانه دیری دین دلدارم
 کردم ترک کج شایر کج
 بری تو مگر کف من ترک بر
 رشته ابرالان روای بر
 بچه تو درویشم کدای مان
 عزیز ملکین سرو یار یون
 چه قرین دار و کسک صد
 قدرش واجه بلکم کس بون
 بلکم نه جای ویش شو یار یون
 کیان مال فدای ترک کج
 دیوانه دیری خیال خالم
 نه کدای ب نام نه هرزه کام
 نه فغله فرمان ب نام انکشم
 صدم میر بین من شو یارم
 ب دین و لبر مکیون محتاج
 بوش نم لبی کج کج
 بچه تو نیم زای شیخ ضعیف
 ژواغ تو بیدیم بسکرتاش

مرس کرد تو کدای مان
 نسیم بهر ایام دینم
 بچه تو عزت کیش کج خاتم
 در ماجی درون شاه شاد
 بین لارم ز رو کج و مال
 و اتم پرت حوالان تام
 شیرین شفقش ز فراد خبر
 بلفظ شیرین روشی کوه شایو
 و آتش بن پور میر سو تو
 واجه ار خرا آگاه ز حال
 ش پور شفقش حمد کف کج
 و آتش فدایم حور رضوانی
 فراد تا تو عرض یقین
 من شیت شیدا یون خانی
 فرزند فقصور خاقان چینم
 پوری بزاردین یار نام
 اگر خلف فراد خجالت
 منظورم ایدین بونوت جلال
 اختیار بون با تو و السلام
 دودش خیزایه ز کابول سر
 پر زین حوال فرزند فقصور
 یه فراد و آتش رحمت یاد رو
 است واجه لربا کج کج
 ایش اثر و ابدیده نمناک
 بهر جیش کوه ز تو زمانه
 فرزند فقصور خاقان چینم

ما یاز

خج و زرباب فراد و نیم
 شوی دین نه خواب جمال شیرین
 فقصور من کجیت او پیر کون
 دنیام طی کردن شیت شیدا
 با دام نه دستان نه جو یار او
 او جفا کج من بر تو بروم
 بچه خسرو بچه فرادوم برو
 فرادین چون من بنده درگاه
 نقاب از جنتی سران و نمودن ز فراد
 فوط ز نقاب هواد کج
 چون شای شفق کج ایام کار
 بون سون طوع و عطر حیر
 سر پلاشش ب کوه طور
 شون فراد من هر اکیم
 وی ب دنیای دوران دیرین
 عجلای کمال در داور یون
 آشا فراد و نگردم بسیدا
 کفتم نه طلک کج اب خسرو
 ز ملک لرغی تو پیدا کردم
 بچه اختیار من تو م سپرد
 اختیار بون هر چه رضای

پرتو دی جمال شد نور پاک
 شیرین دی فراد هوشی خال
 کرتش نه آغوشی سرش زو خال
 چند دست چنگ دار و دانه
 مالا به سال دیده پیش
 بال جم هر دشت فراد و گلشن
 خیر اهرام لبوس و تیش
 شیرین دات فراد و فقو خال
 خاطر خا بر مینای عینم
 خوشی آمای دیوم دنیا کاش
 سرم بر کرد ز روزه رازت بو
 کنه با زبان ترا نیم کردن

جواب دادن فراد شیرین

ولادت

فراد دات شیرین دو باد دنا
 منگه دیم سرم نه آغوشی تو
 بچه تو مالا زوی جبینم
 یادای جالات هوشی هوشم
 هنر ابرون دردم صافین
 چا عزمیم من نه شار تو
 با غریبان قانون قوفی
 عربک نه کت شاه فرنگی
 آتق مزافون نو عام نو
 کشیم بر کون کرد آب سخت
 ار مردم زات منظور برین
 شیرین شمشک کربا هر فرور
 من فراد فرود سپردم تو

جواب دادن فراد شیرین

سرحاشی تشو غمناک
 بکده اش بر زکنت خالص
 روزان بر فیق تو بهار عشق
 فراد عزیزن نور بنایم
 آفر بر اینم تا چون بسو چون
 رفتی شیرین و ماندن فراد زار سوزن
 به دوش شیرین تر از ایام
 خیرا خوان بعد سوز زار
 زده زام خط جگر کشتی
 فراد و مند جادوشی ترین
 جمال دلبر دین و لغو ز
 چون نزه تا چون جلالیم
 فراد و دوش نیانه هر ده بدی

باز نمان

دیل بیدار گوان نه هر ده چولدا
 روزان کت کید حسی و حشیا
 بادا با نوا ی شرح مضمون
 ز حال فقو خاقان مانت
 آفر عیاران دولت پرست
 بدون فراد زار باران لغو زار
 خاقان چندا بجز لب لاشکر
 چنه چند مطای کران با کبار
 نوبت نه زوی بر پرویز
 ذلیم زو بر خسته خار خم
 چند غمگین جمیده جهان
 خسر و خصلت آمان هدا
 درای برادر کت فراد زار

جواب دادن فراد شیرین

اگر نماند خسته ز تن بجای لم
 شمال مرثا فوسفه را
 تا تو ام پریت حال تمام تمام
 اختیار تو بماند و اتمام
 آمدن ایسمان کجاست خرد و در کجاست فریاد
 ایوان کجاست بجای کجاست خسرو
 نامزدان بدست مدان بر او
 چون وزند نامت فغفور
 هر دوش بر لواز کاپول سر
 ذلیخ خاقان کجاست کجاست
 ایچ کجاست تا بهر همما نذار
 در دم فرماندا اچوم بردن
 فرموده بدی بدی کجاست
 فرمان وافراد برین بهجام
 چنی بزکان کجاست احرام
 سر تا پادشاهی شاه کجاست
 تاج مرصع نباشن کجاست
 سوار بر پاسبان مرصع جام
 آماش بر شولوز بزکان تمام
 شاطرنه جیش کجاست نرکاب
 آوردن فریاد برسم ادب
 شیرین مکان دیش فریاد زنجیر
 آیر عشقش خیر یا ز سر

باید از آنش مثل فغفور
 دوباره تبر دیو یاد دوش
 آوردن فریاد نه بجلی راه
 خسرو به ادب خیرایش پیش
 کردش تواضع جندی بخیر
 نرمان حواله آورده ورین
 فریاد و جواب کجاست لب
 ایچ سرداران بوسان و پیش
 مدان نه خدمت فریاد لب
 عرفی کردش دیش حالات فغفور
 هر چند کردش فریاد نوی
 دیش مدانک دیش مدانک
 کاهیش نکش نه مشر نه کوه
 شدای شیرین دیش ضرور
 یاد او کرم نه سار سردش
 نه قصر ایوان پای تخت و طلا
 نیاز اعزاز نایش بجای پیش
 عذر به شمار عذوری زیاد
 یعنی ز تعصیر موبویرین
 سجده اکرام تعظیم ادب
 مالان بدیده جانی خاک درش
 دست نه بان دست ادب مکر
 کورنی عاقر ز نای نوز
 پیرا کرم کوان مریش نکر کرم
 بقه کریان سنیش مکر چاک
 گاه شیت سخیار و مکر دن رو

بماند ز این

نوی عاقرش فریاد نوی رام
 کس زان در دوش ز پیش
 ایچیک بسوز زاری هر جا
 خاله خالت لمان و دماه
 حالات فریاد تمام به دستور
 دیش ن بری خاقان فغفور
 ز نو ام جندی کجاست شمشیر
 خاندیش نوی کجاست فریاد
 فغفور مدیش بریای فرزند
 تر لای لاعلاج بنا خط
 چو کج فرزندم ز تو را ضایع
 تو فریادش تر لای منو او
 سپروم تو فرزند نازدا
 آمانت زمین آمان خدا
 مبعوت بوی بدل نوازش
 ناور دیش طاقت کجاست کرام
 ز کلام ما جوابت زایش
 خاله خالت لمان و دماه
 دیش ن بری خاقان فغفور
 کردن سجده سخت ز او جارت
 شیت شدیش تبر به زیاد
 مدان دیار دین دیش کند
 نامت ذلیخ نوز به خسرو
 خواش بجزت سرور این
 مایع سپردم فریاد خسرو
 خسروم کردن بجای اعتبار
 دخیم دخیم دستم ندانم
 خاک کج باو کجسته نازش

بسیارین فرزندت ش پور
 دایم هر ش پور بانو ز لاش
 بیو به اینی خان خیالش
 هر دوی دار و دلارام
 زنده زنجیر خاقان شرم
 بیوی بیاد امداد نام
 بیو به سحر ب فریاد فغفور
 سرهایش بون او بنظر دیش
 یکی نو پریم حال حالش
 ش پور جوش کجاست نو پریم
 سردن فغفور فریاد
 خسرو نگاه کرد با فغفور
 کردش تعذای تمام بش بود
 ترکش خای کت بر سر جیب
 اگر یک بخش بجای طراوت
 ش پور قبول کرد فرمان
 کردش خدمت خانی دلوارش
 زنده زنجیر خاقان شرم
 بیوی بیاد امداد نام
 بیو به سحر ب فریاد فغفور
 سرهایش بون او بنظر دیش
 یکی نو پریم حال حالش
 ش پور جوش کجاست نو پریم
 سردن فغفور فریاد
 خسرو نگاه کرد با فغفور
 کردش تعذای تمام بش بود
 ترکش خای کت بر سر جیب
 اگر یک بخش بجای طراوت
 ش پور قبول کرد فرمان
 کردش خدمت خانی دلوارش

دوباره نوز

بماند ز این

لشکر زود و روان صحیح و وار
 کردت کردن کردن کج کرد
 نقش زادی که باز بد زد
 عاشقی و داد آفرین منشور
 عاشقی فریاد عشوقی شیرین
 آفرینا جرفی قیله عیار
 خسر و شفق سیاه به زرد
 خورش چشم جویش جوشیا
 ساق زری افکش زود
 سر بر سده و دوش چون کون
 اگر کشوش صدر سنگین
 خاقان خیزدش بی بر کون

رضای و ایوان جشن رضای تو
 کرم و اتم بت حرف و بیم تمام
 جواب دادن فریاد حور و آواز کلام
 فریاد و شفقش خسر و حوال
 تاقه زانمان خنین برکش
 هر دو یکیش خیر یا شر
 بر آید اندوه بر آب سیرین
 دوش خور و زانو چویش
 مزاون جبین تو حجت باو
 اختیار تو را ضمیمه بر دل
 به بقا زون ز کولاری
 من و پیش کس سر دیار قوم
 سر کشیده سید استان قوم
 با بندم کرد هر چه جو
 حرف تو جشن باقیه و السلام
 ماطه مرکش آورد بر خیال
 خسر و نه خیال موت مرکش
 غریبی ولادت آمانش به نظر
 آمانگش بر باری کرین
 سودای تو فتوای قلعه پیش
 نبای تونه قصه قهر فریاد
 مع سرم طفیل کینه کردن
 فرغی خیر عزت مداری
 عزیز علیان گوشه شاد رنوم
 به نوای بکس نه مکان قوم

با تو مژغنی بجای اعتبار کردن
 و آنی تو برین بر بل نوازوم
 کند تو چنی من محبت کار تو
 بواته بدان حرف اعتبار
 به برمانه مویه جلد سازی
 من اسیر قوم خلد جملات
 اردجات بکشت من به فرا
 لغز ما به تیغ جلا د خور ز
 که پوش و سلالت نروی روزگار
 در نه منم تو ایم جویم تر سیرین
 شیرین با بوی باشم سرم سیرین
 چنی تو بار ز سودای او کردن
 به من رهتی سگت تر استان
 بیون چو امانت تو سیرین
 به نه جاکو بوی بکیش نامزم
 اسف نه منون روز کارت بو
 چنی من کرین سودای اسمکار
 بنیاد بر باد بریم سازی
 اختیار تو را نین دستلالت
 فرمان در کشت چیم بر سر سزا
 سرم جلد کن به امر برو
 نه فرمان تو دم بگو نه کار
 چه عدم ز کار سودای شیرین
 نام آوردن حکس ز کون
 کس چه حد دار و نام او کرد
 ام نقش نقش با لای نشانی
 با و دم زکار

به پروام ز کار نامای کا کوه
 هر چه فرمان دین لازم به بیت
 خسر و ات حرفیم بر شین زدم
 مسکه اقراریم بر شین ز روان
 ارد تو مادی ای کاره کردن
 من مرغ موینون جویم نین
 ار ز با هویت امید واری
 ارتو قران آوروی دجا
 سحره بر یکجک فریاد تو
 دوش خاتم حرفه ما چون
 به قدیم بهین نه روز آرو
 در موت فریاد ولالت دین
 آمن ز خوف خاطر کردن جم
 سپر چینی ز فرمان تو
 ما در و به جا به اقبال بیت
 فریاد در رضای خاطر کریم
 چون ما در شرط شرع بر لولان
 به شک به کمان شربت برین
 بکن زلف خستار ویت
 کرد به بندم به خست ساری
 انگاری نین ز اقرار شاه
 نمانق طر زوق زبایدی
 به بشر طکران نبولیت
 سودای به سو کند سودی نمان
 به تو جشن قسم با کرین
 بر کون ز دل خیالان فم

حقیقتی است که آشی کارم در تمام
 چرخ اعتبار بدان بر کوه
 فتوای قهر من با حق در دنیا
 فراد در غربت مرگش در مشور
 ز داغ فرزندم خاور است
 به رایی بودی روزگار
 تا او تم بریت در دویم تمام
 سو کند خوردن هر روز
 خسرو است فراد تو بی چشم
 شرط من فراد و خاطر شاد کرد
 آفرین بودم خاطر گریه ام
 سو کند بضمم مدار الحوس
 بذات ترا قسم بودم بخانه

امر زمانت بود با انجام
 چرخ من نایب به شرطت من
 فراد به تاوان سر کون کین
 بیا و حال مرگش به فقور
 بسوز و جگرش تا روی قیامت
 به شرط بودی شهر باران
 اختیار بودم بقدر السلام
 در دلی ز او کم بود
 که بود هر گله ز او آرزوی
 من رضای او قسم بود کرد
 بر کین ز دل خیالان غم
 طبات غنات غار قوس
 کلسای کلان غار آری باغ

ز لای کشت تا ان شره برین
 مبون به سر زان و آن خاشاک
 و آنچه بد ما میم تمام زینت
 حرم ارزنه به زهر زه کاری
 زو خاطر من به امر کاری
 تا دید چشم بگردم مضمون
 بجز کرد چشمش بود ازون
 نغم کون نونه هر ده کاد
 خسرو به دستور نظر خیال کرد
 خیرا غضب دی داغ درد
 طبع که در هر روز در کار
 قرار کت زلفت در دلد
 فرما چاوشان داوی داو

به بنیاد عهدت با مبون
 چا و بود ایم با نون برام
 خسرو به زهر فراد چو کین کشت
 پرویز فراد کشت ز شره کاری
 فراد کم تکلیف کار شوری
 به به کانه کوشی سر کون
 بشرط شرع کارش لب زون
 هر کس ز من نیکو تا وان
 ه علاج فراد فو ت فراد
 آمانت نه کس فراد طلب کرد
 در اول من کسک مستون
 نیانی بد نه قتل فراد
 فراد و فقور بریم با دران

باز میان تا بدیدان خسرو
 آوردن فراد تا جگر تو
 فراد و یک فکر شمشیر
 آمان نزدیک دیا نه پرویز
 یادانه با خوشی خون درد
 چون خیز از خاک مداره اوب
 دیا خسرو چون حیات مرگ
 کفتگو نمودن سر و پا مار
 درش بغا و خسرو غضب ناک
 درش بغا و خسرو غضب ناک
 تو است و اصل کسک تر شمشیر
 مزانون فراد در دین درین
 معلوم به به به در ده داره

فراد آوردن تا جگر تو
 تا رسیدی کشته خرا و
 خسرو مگردن کفوی کاش
 زان زوان غنیم خون ز
 فراد کفت بخاک سجد اوب بر
 درش شمشیر و غضب ناک
 چون بد اوان لرزش شمشیر
 تا زندی کفت سهاک
 خیال من کوی مستون
 هم کسک شمشیر کفت هم بقای
 عاشق عشق عشق عشق شیرین
 زور زور و مسان کفت

بچ باغ منی اینه دلدارین
 هر دو سر بین نای روزگار
 هر گاه به دستور کفتار
 موم کین نایب ازون برت
 بو تا من تو هر چه بوستیم
 به بندیم که بود بعد به جان
 به شرط ز شیرین تو ز کین اوت
 ار کردی تمام کار مستون
 اگر بنیاد کارت به انجام
 به من کاری موم به نهن
 بن جوی نهر او کین شمشیر
 زود ما ز کسک قهر سازی
 سوتقش ز کسک سیوان زگر

باغ درون به اختیارین
 هر کس کوی بود کفتار
 ز عشق شیرین در ده داره
 بیاوین بکام دلارام
 به اقرار نیم هر کام کسکیم
 بچ کام ز اقرار تویم بنیان
 به بندیم کرد هر چه بوست
 شیرین مدوبت و به جگر
 سو دای سر بارین بقدر السلام
 بر آوری آب ز کوی مستون
 او ش جاری بون تاطق
 زینت بیست به دلی نوری
 خاطر ز تلار خاقان قیصر

بیش از این

طغوش ندران ز کیش زربو
 طغش ز طرب ز بایس لفق بو
 طوحش طلاکش نقش نقاش بو
 زینش ز زورق طلای لعل بو
 چترش چو افغان چون توتش بو
 خیمه حیوان خار مغر بو
 نظر کای نظام راویان بو
 یاد کاری بو با نوازیام
 ماکه زکی و ما یاران شام
 بزبان حوال درود دل داری
 سودای عشق بی ای خار کن
 زردمای خروتن پوشش بود
 خسرو بوفیادی بدزه کاشنی

جدول طلاکار خوش مهر بو
 ایوان ز کوان اوچ موثق بو
 پاسارباش آذرباش بو
 دریاچه درش حوض کوش بو
 آوش چون حیات چانفرم بو
 نیایس یاسین هزار هزار بو
 پانخت سیران شهر یاران بو
 بیان بو بیان خاص عام نام
 بیان بو بیان کار کیمیا
 عشق عاشق عشوه کوزاری
 دستش کانه خاک در کاشنی
 خلقان بو بیان باوران بو
 پند کاری نه دنیا نشانی

رضای منی

دیش شیرین نه خاک خرد کون
 اور و بدمان نقیش تا کر
 زار ز کار بسوز نا لینی
 بهنگ بهرن دیده دل خوش
 دشته تیغ تیر کیش نه خوش
 جام عشق صفای همه کیمیا
 ساق طراوی سینه سینه لالی
 دیاب کونای همین جانشین
 مالدنه دیدهش وشت دانش
 کمر و ابراز خاک کمر و بسیر
 هر چند که شیرین ناما باران
 دست شیرین کت سوز زاری
 دوش ای شیرین شادمانی

سرمای زینش غلطان خوش
 دیش نیانده کلی ز با تا سپ
 فغان فریاد کاش نه با لالی
 هور هوشش سرش نیانده آغوش
 دیاب الوان خیمین بر کیش
 زخون قرمز قطران و شیشه
 بدین نرت جان چند لاله
 دم نیانده جای زوخا و کرا
 هر دم سوس ساش حاکم زار
 بشین زاری هر کوشش
 حنینه بیزار خورشید شام
 بر مایک فریاد زرد داری
 کردیم کونای کوه لالا

خطای خاندان بری ز تعصبت
 منزه میر سش کشت و امثالک
 نام مشهوره ز روی روزگار
 هر چه که کردی تو بنم کردی
 هر چه به ثبات و عشق تو کردم
 هر چه تو وقت آوردم بگو
 آنچه که خواست خندان نام
 بر باد او بسیم
 بدین و بدم کشت
 لایق بنم جو حارم
 آن کم فروغی خنده زار
 و دما بسوز زاری ز کار
 شش هی بدو سینه کیمین

قتل باوی طای هر به ز دست
 من و بیک کرد و بند و دانه سالا
 و جان بدستان شیر خطا کار
 کیمی عشقت به زرا که هم روی
 و بیک کرد سوزش سوزان مردم
 آنه شرط من اینده نقای تو
 آنچه که خواست خندان نام
 کتا کسین و بیک کردن تو بیک
 فغان بوم زرنج نانه زبشت
 آماجه دانه سوزش خارم
 خلاص بوم ز شیر نانه روزگار
 کشت و او بلای جزو داری
 حلاله خسرو تاج آخته من
 خطای خاندان

خطای خاندان زنا کاره من
 زان هوش نیال خامه من
 زدم شرمه شرمه ساره من
 بی دوران من داود دست تو
 فریادم ز دست تو زان به بو
 دستم بر زو فقر کیم نم تو
 شیر و لای زار بر زو تعصبت
 جان از حور بر زو بیاطالی
 زین کار نیست زینت زنون
 کلان کار زه غنچه ت بقر بو
 چمن باغ خار حیرت هر بو
 بیل مریخ زو زو خطت بو
 شکار با شگوفی شادت بو
 باران کمر روز تریت بو
 سحر با براد محبت جسته نو

دانه دار کشت روزگار من
 بر زو زین جیمی خامه من
 آفرینم کونم مده تراره من
 کیمان کاون کمر لالم رو
 به شیرین فریاد به جیم و حرم
 سره لاکش سر حلالم رو
 به تیغ لای بر تو بو تعصبت
 کوا کوات بر زو تعصبت
 بزارت لطیف طرفان کیم
 بو روح با بر زو حرم
 درخت غنچه جنت بو
 غنچه شگفته با دس
 سر کم شیرین حیدر ص
 سازان باغ حور حور است
 شمال کاشنور است

سیاهستان بنو سفید
عسکر کل بر مهر باد
شیخ کلدهان بنی کلدهان
نذارون منظور طوطی
لوق محبتش بنی سرسار
هر بنی بودار نذار و کبر
اجرا بر سر نذاران
هر نامه کین به مردم خورد
ز نهان محبوبه درازان
ورنه مکرز آب احساس
قضاوتش نه تقدیر چون قاتل
زیم نشینش از ماوری
نام ناموت مشو نزار
که نامادرو مایه خویش

هر اسمی باور است
کار با داران زمان
دخول بر هم نشین
طعام نشین غافل
کار با مکر باوری
از مهر به سپید
کین نشین

دشمن بدلیل شمار حسیه
حقت چون مور بر ماری
خیزد وستان مرستم کار
میو بدوشن نبوت کدرا
نشر شیطان بر هم رازان
ز کار کردش میبشیمان
خیزد غمت کوشش بر
بناک مکر راز مهسان
حرف بخت برش ندیم
سوی ز کوره درون کبر کرد
بخیال بسنجن بجا نش
هر دو تن بنای بنیاد نایک
از توفه ماری بدگر نایز

ز دوات دست بختل حما
مجان شکل بنی بوی
قرار در نزل و نیه نقش
اوس زومان وین کبر
خطای حنات خوار
ز نایب کوشش سراف

ز خون خوار حجت کج گشت
اکثر نشین زلدش بخارون
برودش مکنون پندش
خند خیر حجت بدو هم ر
هرز تو کیر کار کین مشین
بیش ز دولت ز کعبه از
شکون نادر و از ز صواب
هر نامه بنار تو کعبه کتوت
هر ز جوش درین طبعه کاف
بر دواز نو مانع با غنچه عین
هر قضا کین لک کاو این
به قهر طعام بدیش و نواز
ز تر توفه بدوشش ناز کرد
عاشق

بسیار کین
ان خیر و خسته برین
بسیار کین
ان کین کین
بسیار کین

ای بند مکر ز بندت
صدور گای داور نیازم ایون
قدر ز قدرت ز کان کرم
شفا ز توفیق کان کوی کوه
قدیم ز قدرت خشت حقیق
ظهور ز چشم ز خانه خیال
تا بد کار بون بر باران
هر کین بشادی بو افشش
کوه بون باران بدورد

عالمی اعیان بار خوم شرمند
بند دارم سیدم ایون
کین خوانده او بدور
وری بندرون کینه کت
آینه خیر ربیم زلال
باو کار بون آفتاب سال
بودمان توان خاطر شان کون
و عمر بدعی باوران به افق

بخت معلوم بختانه خوش است
 کا و کوس لاک کلبه شمشاد
 در دم سو کند به آئین و نیم
 ز سر دی سودام خاطر کبر جم
 از سودام حیرت نبوی به اخلاص
 بشو مشغول بر نه زمان ویت
 در تو بسو کند با و نام به کام
 فراد و لب و می سجده بر زانو
 یا وانه پای یاس هر زده بسو
 دیانه قلعه یاسی سسر اندر
 زانوش خاطر کای خا خوش
 منزه کای مکار کای ما وای تشون
 فراد و قفقور بدیده بر خون
 کارت بستان حیرت و کت
 امدان طمانی امین امین
 ار بد بو نام بد بسوز نیم
 خا که درون زخا زان غم
 جر کم پاره بو به تیغ الماس
 کارت تمام کر شیرین مدوت
 راضی سپهر شرط با توه السلام
 شناسش او قلعه دیانه کوه
 نکاش کرد نکا و غوغا غم خون
 نه اوج ابق خار تر خط
 ما وای سرانجام ستر کوشن
 خا غم زمان فتوا ای فرشتا
 آمانه بقدر حصه سپتون

پستان برین هم چون طول نود
 زرقه و طاع خنده کل شکوه
 این نه شیرین نه ترخ و دل کیش
 مکاره تیر و لبر ز دل دا
 هر زان خاطر نیک
 بسین زار است او رود
 لاجرم درونش خسرو زرقه زان
 لاش شبنم خورشید کون کرد
 چن میل شای کل غنچه کله
 ز غوغوش ووش هر اس زخا
 دلش نه تندی و خا خاطر شیرین
 آغوشش درونش جلد
 شبت شیدا به یقین کرد خا
 دیوانه در بر رویا کوه
 زخمت ز زکار ووش است زان
 کیش درون میناسان کرد
 نوی رام ز بهیج لری
 ت بخر جان

باز سینه تو کای سباز
 جواب اولان سپتون براری
 سپتون شفت ز فراد خسر
 اینک سپریش مات بهلا ندا
 ز هر ده بر دوش آمان صدای
 عوش ای کون خیال خا می
 در حدیته تاش نه کا و کونه
 کفنه ز ظلم سبون خسرو
 آخون کای من سهر مدی و باد
 مروت ویت بقدر ای کوراد
 تو شکت خیل خالان
 نابت بر ایدن من کورین و پنر
 واجان بدیم به روزگار
 فرمودای سکت سرم سپتون
 تو زیم اینک ز کور دوش بسر
 طوله دیاران ابا لا ندا
 بکوش فراد آمان ندا ی
 ابوبلا کالهر زقا منی
 آغوشیت هر رنج رو
 حال برتر ز م لایب او
 سپتون میو کونه فراد
 خسرو تصای لوبی بر نام کورین
 من بلکه لو بوم نه وانه سالان
 بو به بدیم تا نداد و هند
 شرمه شان زرقه زواران

دوش سپتون سالار کادان
 سودای پیشش جر کم شکوان
 به کار عشق دودی در دل
 در نه من زکو کار تو زکو
 ار شیرین خوشبیدای شد بو
 دین و لایم زده زام غم
 سودای شیرین آوردن ندل
 زرقه و نه آمان نه تاش کفنه
 با درون ترخ خار جازان
 آتش بطور کم بهت کفنه
 کا و سپتون آمان همدان
 میرت چینه من باور کبری
 کا و کفنه م سوبه انجام
 کفنی می بهیج کبریا توان
 کین به غرغره قفسی کلام بود
 فغان فراد میل بری کای
 سودای می چنین چینه تاش تو
 کا و تو ز کوشن رحیمی زکو
 پایتم نای تو همان نو
 شیدا ای شکوفه ترش میل
 تو کون کردن بود ای کفنه
 سکت سا کون چون ساری
 بخیز و نجات کول ز زواران
 مروت و خیل و ستم و دوان
 سخر خارات باور به زور
 زرقه و لبر باوم به کام
 زرقه و لبر باوم به کام

فراده و تابی آسای سستون
حسرو سستون برانه بیارت
مزانو تا سست ز نادان
مبوزد غت تاروی قیامت
بگفته و اجواب فراد درین
فکاه و شفقش صدای سستون
دوش با رخسار هر توفه بادم
ایسم توفه دلاز نیارم
کاری ز کوی دست کیم داری
تریمی یاری تو قوم تو انگر
بچه مزانون کجیال و بیم
توفه جلا دم نه زده جویم
لا لای فراد ز سرود سودا

یاد ای کام کوشی سستون
مبونی بگری سباز و چارت
شین شیونم بری فرادان
شین شیون کم زلاری دلالت
شفقش کوشی وی حال و پیش
ایچار زلاری روشن کرده فکله
مبوقوبین جاری نه چارم
باچه روز کار کاری سبازم
بمانون ز یام بی یاد کاری
باوم بکام ز وصل و لبر
هم توفه خفته سرود مال و بیم
تومشی نه مغز کله کاچویم
بدرسا و سیف برت مودا

بدرسا و سیف برت مودا

باده باقیم فله کاو کوه
اوسا زود ما ز باهی سستون
بسته شفقش ز فراد و حال
دوش بفراد و بهوشی کم خام
برگر ز خاطر جلالان او
پر دیزم جنون حیل و مکرش
مبوش بدولاب زمانه زنون
مزانون آفرینش گت تم
بتر بیدی کاو هر ده جول
بفوقای خانه خون زینت
ز زکده شیرین سرودی بالان
بچه فراد نامم بوشنور
نمانون ب و فراد سرور

ز نامه شیرین هر چه بود
قصای جویم خستار تون
کیلیا ز رشک سباز چون ز حال
شوق شیرین چون باد ای کام
چچه بر شنی ز دام حسرو
فرمان قنوت فرمائش سستون
بکوهن کروت سستون
جلا و خوزیر قضای قهت تم
مودای من مشوت نه فرق کاچو
واجاب برین فکله فراد گشت
من تارو اوجوم تا قرن سالک
چیش بدم جواب شیرین شادور
من داغ دار تو م تار و شیر

فراد و مای تو او ز جیب ایم
در دم پریت بچونان مودان
تو دایم پریت با جلالانم
چار سستون فراد و زینت و مال سبک ز آشی مودان
فراد و شفقش حال ز کلف
شفقش کوشی موت مرگ پیش
کاویا ز دل فرملو کوه کن
تاریقین کین واته وی خبر
باو تندی خیره چشم خون
دست دانه فکله فکله کران شین
بازو بند کرد دست برونه بالا
فکله سستون بر د و مال سبک
بیش از پیش داغی نه کوهوا

نمانون زینم سست سیاه بوم
بچه چیش مزانون سودات برون
سطلدی دباد آفر سباز کام
سردانه جو کوشی سرودای صد
دیوباز زرد پانیانه پیش
دست دانه دانه تیشتم حرم
دوش خیر با ز کاچول سر
یا و ایجای تاش سستون
پای کت و ناراج کوشش
یزدان کرد جاد ز کین و مال
نام یزدان بر د بادیون
چون برتله نرق و کوشش در

ز نامه شیرین

ز نامه شیرین سستون
بزر و زور بازوی تر بهنر
شفق مشوت دست بوقه فکله
بروشه بر شسته شراره کبر
توز تم ایگز تاش سستون
ز زکده فراد زینده کسک سخت
تاش طویران تا دیان تاو
یکدای سستون خار خار کان
بهر نما تاش استای زینت
کله کله بخت نباشی ز شوق خار
ز نامه شیرین ضرب بسامان
بندین جوش بخت کوشش تمام
فراد مشغول نه کار شیرین

تاش طویران تا دیان تاو
صدای کوشش سستون
توشه تاش سستون کسک سخت
شعه شرادانه بند بایر
کردش کینه با کینه کران
بر شسته بر شسته جوشی ای جوش
لرزه بخت شنبه با کینه براد
سامان سکر چون سالی غزلان
تاش تاش کاو کوه بندین جوش
بند کین بادا پاپین بخت سخت
کاو کوی عظیم آورده با مان
طرح تلاش آورده ای کام
حسرو جنبش بر بوقه شیرین

بچه چمن خدای سوسه سپا
فتوای فراد و آب شیشه کار کا
قزای تو چهار لای لاله
شکار سر سبز سر او ان
شکار و هوق ز ترلان مار
باده نوش نرم ز سر داریک
خسرو به دست ز برمش بنا کرد

ز نظر شیرین چادر کرد و باه
دین کیش نه دشت بدولت در
سیر عهدان صفای مرغزار
بور چایی لاجین سوخته دانه
شکارش همی کلکد قاران
طوار تازی اهور قطاران
تا چند طقه ز ما بین ویرد

آمدن شیرین از قمر شیرین

بشور شیرین دلدار دیرین
جفا کیش ویشی اوردش مایه
بزبان تو فراد و خدای غنی
بویون میناد کار سر کون
میاضع بکام ز دین دلب

هوای فراد کرد ز نظر شیرین
بنا کرد بدین دیدار فراد
سرخ از موی با سرش خدای
چیش کون چن کا پویشون
یا سر مبارکون ز شوای خط

بشیرین به یاد

شیرین به فراد و با هر پیش
یکت فغان موی درد دل
شوی ز ترلان سپای سینه
بیک طبر کون نقاره نسرد
هریز شیرین کلک خیال کرد
تا دقت برود اکت ز تر شو
بروز شمی نه خا و سرت با
نونه دار بدست کچک خاوش
کز مکتف ز کت کردش با
شیرین هر یز چون شهاب شو
روان به راه دلدار بریز
یا دانه یا تاغ ولی درود
بوسا و دیده مست بخوش

بشوش طاقت مری به پیش
دینه بلبلان ز بحر ان کلی
پوش سر ب زده تاز کت
صف دان ستاران خنجر چکر
فراد کرد او با دهن و بطاک
بیزه روان خسرو کرد نه خو
به جز کار مد هوش خدای
سرداران سر خوش هم تران هوش
صدای جان پانی بر یا ز میدان
جدا به ز تران پشتان خسرو
روشی کردن کند شو بند تو دیز
شوند ز حلقه کند کرده
رفیق را کن هر از چاشن

دانش ویردین هر وقت بایم
خبر جفا کیش در اکت شب روم
خانه زاد زید قدیمی سالک
فری بردت جو جفا نام
دستم دامانت هر ایجا کارک
شده دوردان غمخ تو نام
هر دو نم بریش پیکان تیرن
نن لب پاک با دوی زاد
بوتو امیشه چون نسیم باد
مراغفند زده زار ز لیلیان
ای زهریم سوزان نارن
چوای مغلن با بست ماهه
بشون بزبان حالی احوش

با مبارک یا و درای روز کارم
میراث مادر یادش با بوم
حرم به شیرین آگاه ز خالاک
هر تو یا و نای و دهن من کام
گردد بدین دیده بار منی
مویبایدین بداد نام
اصل خلاصت ایجا بر کون
دین کو کتم آوردن ماید
بیا و نه شوق شیرین معرود
دیدش انتظار را که ولیمین
رفیق را نشی برش خدایک
تا که دسوزش نمین بلاد
بیا و نه بداد غمخ ز خدای

بیا و نه بطرف

بیا و نه بطرف بنام شیرین
شود ز شفقش ز شیرین کوشی
رو مال کاک پای کفش شیرین
شیرین شود نیز وانا آفرین
با پرده ز کاب هوا بدین
با دایر کاب بگوش نه با
جیران جلد خیر اهور شیرین
قطره دانه قفت قطع قلمکوشی
طبر کسای تو ابرق بهارک

دل سکن کردن ز دغ درش
کیش شمشیر کینه خدوشی
سردانه ساشی مدرا بزم دین
مکلی ساراش بزین ز ترین
یا دایا او کرد به فراد و صبی
پران تر ز برق تیر تر شمال
پر و از از تر ز یا هو کی کوشتر
چون شهاب شوق توغ خدوش
ویا ز تیر ز با و باران

بشیرین از قمر شیرین

ره و دلدرای یک کس خنک
چون با و از ز فراد و دلدار
جلوه داشت مردین دلب

یا و ابغ کرد نه پای بستون
دیش دانه نیام مدرا نه سورا
نه کشت کو کمن مدرا به خبر

بکار کشد آتش مکرش سیران
دیادیش فریاد باه منوش
نه فکر زمان عهد جانش
مشور شیون شیون زاروش
تاشن طایر کان کوشن
مشا نو بخت تینه قرب زور
ژ تاش تیشش ایگوارو
سخت سخت ز غریب با دهن جزو
شیرین به جیران با نور پسند
لا یقین پیش دلار دیرین
و بر بیا دستور مکرش شانی
را و عهد جنت نه تاشن
نه در گذار فریاد در دین

ژ نور زمان فریاد جیران
دما و نور دین کاره شین
سودای سنگ آتشی سانشین
تا و تدارک به قرارشین
فغان فریاد یاد م تاشین
هر نام شیرین ما و رو و مور
ژ تاش شیرین جزو لرون
ژ تاشی تیشش ایگوارو
صدق و ات زور ذات هنر مند
باوش هزار هزار شیرین
سر کور به نظر خدای خاشاک
تا و طر تاشی جاش قلک
به جز کار آمان شیرین

لوگلی

بر بخش بد سنگش سالان
انگاه نیسی خیز از شمال
رسمت شیرین شمال داو باد
دانه دمانش عطر عسیرین
ژ تاشیم ناز سیم نفس
نوش به دهنش شین کشف
اما بعد اگر کان کوه کن
تا و در کشاش قلک سردا
براشه ایگوارو زور او
به دهنش شیرین است کون
چون رود سکه برق رسد
زیره بریزد یک خطه سینه سنگ
زیر بار زره زخام خاران

شیرین شیون خار صیلا ل
هر دشتش بوی عطر هوای
بیکانه دماغ نفور فرسود
سرخش به فریاد ز عطر شیرین
دمیان دماغ عیش شین
چون با دهنش عبقو کعبان
تا و در تیشش قلک صد من
اکور دنه یاسین کا و کمر دا
خیز از خاران چون شراب
حرف جفاغنه یاد اکرم
برق باق برق خیز از خاران
تات برایش بی بقطره قلک
چون کمرک تا و واری واری

شیرین زبانی کا و کسروا
چون تپوشش شریع پوار
مکروش سیران سنگش آتش
ژ تقدیر جوع جاشه جیکو
آژ با ختر آشار اجم
سگه شین های سیران
واری تاش ز تاشی تون
ژ زیره بر سنگ سپه و دای
خیز یا ز سنگ خار خود و جیز
ذوق دار زه سنگ سیرین
طبق کت تا و جوی خاری خند
لله لولاش قطع به چون قسم
خوش فرو شایخا خطر دا

داری تاش سنگ آتشی بسروا
بانه پرده ابر تره تنگ تار
مدوش ماتم جیران ز کارش
شعر طله طایر کفرش زور
ماطه مخ ستاره سس کم
سینا ز سمت سنگش کوشی
خیز ایک خاشه خورده و کسک
اما به آمان به آن خود زور
یک تاش شود ز کوشی زور
و بر و ز تاش سنگش سیرین
موش کت بران شیرین قسم
کول کت کاشه کا و کسروا

تاش طایر

تاش طایر ان زو قطره روان
شود ز برین مراد با واه
شیرین به شود ز کت آه سرد
دانش ز برود ستهای هنر کشی
آمان بو زین دیدارت به جیم
چش چش کردن بران شود زور
بمن چون برود سس به ماهه
بیم بر دای و ستهای عام
مردم خردن کت زوره کاغذ
عقاب لال بوی کت کمر لال
خزونه خادون کور لال کمر
اکر بار بو ز خا و خاموشی
چو کت سبخت زبون ستارم

رنگینی به زلزله لرغوان
زیره وان کت کت به راه
چش بولاد چه دماغ درد
بخت ز برود جیت کوشی
زوق ناصفاش دیم به و غم
چش درون جوب کت و پوز
ک شیرین بشو برود بر لوه
چاو بر و ایم ما نو ز یام
نویون بیک کت کت کت
چشیم جوم جواب تر بوی سوال
ژ کار شیرین نزار و خیر
که دار و جوب خطاب لاله بوش
بدر به تر میونه چاره م

شیرین

مردان

شیرین با دست و کوبیدن به بار
 فرادونه فرغانه به جوشش
 صدای دلبران چون غمخواران
 و نیز قوت روح و میانش نهو ما
 قریه قلکشی قرار دانه چنگ
 سر اسیمه دار دیاب به ملاوه
 بلان ز کجی چون ماه خاد
 سول نو بر شمشاد عرعر
 مدران بسوار به انداز و ه
 شوق چنین به خد لا نوه
 بو جلائی جلوی سر انگشته
 یازکنش ز بند بای یافته کوه
 یابرها کای بز با چرخ بر او

شود نیز به شکست لنگه دل آزار
 آگاه صدای سخت ز زانگوشش
 با صوت خوشی شرح به سخن و
 مرزش بر و اندوا چون بل میانه
 تیشش تو اسارتش آن سنگ
 دیش سپه سوله مدران و پا
 مدر خوشتر از ستاره سحر
 فضل نو بهار ترکه طولی تر
 سر تا به برک دلان وارو
 نوز و ز کجی که کاه لاله لاله
 مر شیرین و کاه کوه نشسته
 با تو بو ز فراق سر باغ شاه
 یا سول سوزنده جزیره کاه

سوادان

رمدان لنگه ماش با و بران
 فراد و دیابیش دروش بکار
 زاناش بر زبان زبانه سخن
 دی شو نیز شرح مدران و پا
 خون لار خوان سبغ لاله سیر
 فراد و دی حالات پاران و لبر
 آرایزه تا و شزاره شسر
 تو اساتما و هواد اولنگ
 ایجار تر و دما خیر یا ز قین
 چند سنگ سنگسکین دانه قلکله
 چند ناسرزی سخت دات بگردا
 چند دانه تیر طالع ز بوندا
 دیش سر سوار در دست بختم

شود دانه بند بر با بران
 شیرین نه نشین شو نیز زاری
 داران به در تر شو نیز گردن لنگ
 کرن سنگش ران و هوا و ه
 کنگه سنگیو زران شو نیز
 بر لوان فرق اموشی چون حجر
 تا درکت هون سوز کوه کوه کوه
 شمشاد حال خوشی به به سیاه رنگ
 زهر و شیرین کادیا ز کین
 پنجه و دیش ز قین مالا بسکله
 چند خاک خشاک ریزا لبر دا
 چند بدوات کجا کوه سوزندا
 ستاره زبون بد بختم سخم

مردان

مردان

نیم بچوم زرد زرد
 هر همتی اهلای میونه و دم
 دستگیر میوه بگردستم
 پرواقش فراد و رواله بر دم
 سجده ادب سنگتاش دیرین
 ز یاد و لغزاد ز کاری ضرور
 عاتق خدایم خجالت فرسواد
 فراد و بسر کرد بر آمانت بو
 سرم بسر کرد زبیره رازنت بو
 ترانام توبت همی آوات و دم
 لیلاد و بود نیم ترانام تونه
 شوق شافت کردن جوانان
 شمال نوی طرقت دانه دماغم

تاری طالع طلایی جرف چپ کردم
 مسوز و بار بخشش ز ندیم
 مکیونیت تو مر شکستم
 یاد او به شیرین چینه دد غم
 بسوا و ش پای شو نیز زین
 دوشش ز شیرین بند غم ز غم
 دیدار هم سستی کوردی باید
 خدای قدم بر خدایمانت بو
 کیم نام به شکیش با نداشت بو
 پنجه هم برایش بو نیز در دستم
 داتم همتا به نه کاه کوه نه
 دانه کاه کوه بند اطلاعان
 روشن به خیر چشم جوامع

مردان

مردان همی کرد خود نام شمر
 بران بر شک پروشان سنگ
 دیم زری سودا خاطر کمرنگ
 مرکب جرج من خون منون
 منت مکیون بیده کینان
 صد سنگ شو نیز کاه کوه تمام
 در ز ستاره شوق شوق بهی
 بوسه دم سامان چاره نجات
 همیان تیره آرتو کار شو بو
 مبرمت خاد و امان پرویز
 هنر تر بود خاطر مکر خار
 نازون تانه مدان بدکار
 شیرین شوقش ز فراد و حال

ببخزن نام قلکله
 بران زینش شو نیز گردن لنگ
 اسکی نلام جارش بر کج
 کمر بسته کاه کمر بنده نان
 بشود زوه مش فوت نشان
 زبیره کاه کمر کترن ز لام
 تو میا و دن بقصر شیرین
 کس آگاه نوا اصلاح کاه کت
 کوه جرج سکی خسرو نه بو
 ترانام بدکار کس با شو نیز
 میش جنر ویت مگردل آرد
 بشو نیز کوشی ز رور رور کار
 خار خار خان بر کرد و خال

کلی

سکوفات و چون غنچه کلان
 شادان به شوق دیدار فراد
 فرادشا و شهید شکر بریز
 گرتش ز آغوش بر بوسه بازی
 بستان بهن بهم چون لولای
 گاه دست نه لیمو گاه نه لیمو
 گاه پنجهش بیخ و شمشیر دام دیز
 گاه نگاه نه جام هم گرای همین
 کردن عیش نوش هر چه پیشان
 به ژر سودای اسم بد نامی
 دمای پیش نوشی خروش فراد
 برداشتن دراد سیرین
 خیزا به آنچه است باهوش

آنها بر روان وینه بسبیلان
 خیالی خرو و خور و خور و خور زیاد
 شیرین بیا که در زینت شود
 بعضی نشاط دل بر لاری
 شفا نوشی من به به دوم
 گاه دم نه در آن که نه در آن
 گاه بو به بیان بسیر کرد
 گاه سر نه زانوشی که می
 زره زشت ط باقی ناستان
 کردن بوم کار حسراجی
 هنرمندی ویش او درش یاد
 شیرین شود ز هر که او درش
 قلک

فلک لانه قدر از نه راه
 شیرین شود ز شیر کردن سکند
 سه که سکین یک نه بان یک
 زرز و زور رهوار را بهی
 سکند سرط یک سان به با او
 سرق بر سکند غنچه آیز
 بر تاقی با او یک سادی دلیل
 شورشکند اوینه برقی باد
 دو دستر کان چون برقی برقی
 فراد و فقصر به خورش کار
 نوحه حقه در آن روز تو
 در سارک فراد او که
 هر که از آنی نوم باج کیر کین
 ره دارن چه چلی فقر زین

نمانا ز لاش وینه بره گاه
 چنه وزن سکند منی قلک
 زین ز غر پیش طرز با سکند
 زین لرزانا کا و ما بهی
 باش طایران تا و با تا
 بخیزانه باشی شست نه با بر
 ویدو زگر نه با و ایه سر میل
 ویدو زگر نه با و ایه سر میل
 گذشت ز سر میل با و ایه سر طاق
 ز سودای گرای کیر کار دار
 کرای سبازنگ باج کیر خضر
 ره دارن چه چلی فقر زین

ره دارن ز راه هر چه فرزند
 کفایت نه در بند هر چه شازند
 عاقر ابلان قور قور قلندر
 سیای سکند سام ویر و لاور
 کون رای روان ز زینت نکند
 دیوان داوی یک نه بان یک
 ز ستم سکین داویان ذاو
 ز فراد که کوه کی میر هنرمند
 ز پرتاف پای زبند زور و جنگ
 ناکه زریان باج کیر خضر
 بیدار با ستمت خلو خاموشی
 دیادش کوهی سو بر او
 ز ستم سکین سالاد سهرز

کون را که دست نه کند در بند
 مغرور مدوشی مت باه بند
 حبش زنگیان مست با جز
 زانغ ضیغ زور کچه برهنز
 قاقوشان چون قاقوش قلندر
 کوان از زنگ سام ستمک
 دائم دانه دار شرمه بر او
 با و بیاسال نه ستمک در بند
 خیزا آیز زینت زوی سکند
 یک زنگیان بیدار به زنج
 کوش داهد اسحت سکند سکین
 با بر و از کار زینت کراوه
 تا مر اعضا زینت نکند نرز
 بخورده

میژدر بند تیره باز تنگ
 زینت زبیرا بغوغای خروشن
 دامن هر که ایدار بر زخاو
 هوشیار بر هوش برانه چشم
 میو یک بلای چینه و لیرن
 دیارن مروت بدش نه دران
 ز زینت که آید پرو اندارون
 هر چه بهن لازم شیر جکین

ز تانوش صدای سکند مد سکند
 چو پیش بکرای مست باهوش
 مالت بو کابل جو کم با به او
 بلای بد آمان بر و نه پیشین
 دیوان آومین سیرن یا شیرن
 قضای قماران بلای ناکه بران
 غضب ز آثار کارش موارون
 لایق دره دار کرا تر نکین

کراست می مدوش باوه
 ز صدای سکند زنده دلاور
 خروش چون خشم و غنظت
 هر که در نه بان زینت جکین

کیف و کیمیا به سر خوشی فتاده
 هراس ز خواب خیزا به جز
 قین قبر مان داو دلا زور
 دله زبند مات بکوه کشدا

غزانه دیوان زربه سیاه رنگ
آمان بهلاسان سیاه رنگ
عالم لودلان قوچر قلندر
هر چهل قلندر عزم کارزار
زودم بود بیک کمال فریاد
اندوش جوش آورد در کیش
نرم دو دوران داغ جده پیش
بدل مویش ستارم جفتی
بهر جاشون زید بخت فریم
ار شیرین زینش میوه حجاب
علامه ایمن ویم بدم بخت
شیرین شود زینان زین
نام یزدان بود در بخاریش

لا اله الا الله

حسرت برسد که او را با دل زنا آید
غزاق بفرماد که آری رنگ شست
باید تو ز مویارش در بندت
خیزند از زور ترسنگ
موت بود ز تو کار شو
بگر نیات زور در کوش
هر کسی که زین رخ فرخندان
تو ز رخ شاه که زار ترسنگ
لا اله الا الله در راه
و گریه از زود که کار نه
هر یازنده سخات گداز
نه توان تا پیش جوش
داوای رسته بر دژ کاست

شکارن بشور کوت او درون

سکه کردت کف حوری
فرود شفقش خوش بقین
دانش بگرا جیت موزیم
ار بر در مهلت مرد بر سریم
باجت زیم موبار من کامی
تا او دار منقوت نه کردن
را که بدرسیم را دیار مان
هر چند سجت کردش بلول
فریادش نه قان غم آگراه
حقا بر وسای رسته فرغ
من هر چند تو بجز با ۲
تو ترغ نه جوشن کج
آن محبت این خوش تیسر

بسته به تو دستگیر
دیو یاز درد کاویا ز کین
راویار مان مشو زار ویم
پایک داوا ایستون بریم
باج من برین جو حرامی
نه من حرکتی که نیت ببرد
کارت بنوریم کف کار مان
کرا از فریاد کردش قبول
دانش از زین زبون به راه
ننه زلی کش زبون کیرنه
کردم سجت شیرین زین
بهره وان سر
هر چه زیت میو مکره

نام بر سرین

نام بر سرین او چون نام تویم
دا چون نام ویم فراد کوه کن
گر تنم ندوش دلدار برین
شیرین شوقن شود زین سنگین
ار راه مدبر سچ بشو بر او
در نه لو کدم به زردان پاک
بیتنگ در بند کار مسزون
بر تیره سنگش که کرا کین
یا بر زور رنگ بوبت مانین
ارم در بند زنگ نا عن
وجودش عین زلالی سنگین
فرود باج زنگت سر کن
بغیر نه توره زبون زویش

چاله جتن با جش موزیش

اختیار تمام بارهاه مدی بیم
از ادوات موهوم آمده
و او تم بریت جلال تمام
که آتشش می فریاد کوه کن
ز قهر غیرت زنده زان ترک
بیگانه جگرش و نه خوش تر
و آتش به تو نه فریاد کوه کن
یا و نای بجای سحای به آود
نه راهش که یک آن شود
مرکز چون تو سگرتش بود
ز جان حسد و کینه نون
حسد و کینه تنی کت کرد
هر که که به عقرب خام ویر سو

رنگ گلزار خان شو بار و بیم
باقی به تقدیر قضا داده
خجیر متون مایه و السلام
شقتش احوال شیرین ازین
دیو یاز در و کیلیا تر نک
او خوسا به تربله تر قیر
که مرز را مکر شیرین ازین
کری نقد نک خوش سرو
نوبت حرفی بیم بره از بر ویر
که مرز از به عیار باغش بود
شعشش و مان دیده بنون
می تویش که ملک خور می
عاقبت چون تو ملک کیر می

شیرین

شیرین تو بچه شیرین بشود
ببینو بنیاد بازی باش
خضر و بوخرا آنگا بر کارش
تا که تو بچه شیرین مام
ایه و آتش کرای به کت کت
و آتش یاران زنگ زنگ
یاران زنگ شققن کوش
چون قاهر قلاع زان غم
چرخه مشقه قافه قافین
غزان بفره و اگر زمان
تا که بر بندیم بکفه کند
رشیان ندورش او هر کس
کوهی کفت به بر بکبار

بروت نه پای کت با بوی بوز
بنا سون فریاد کت ترش آتش
بویون جیش نه بار زان
بگردن و بند و آتیه خالی مام
قا و گردن قیطول قیطول
حلقه دن ندور فریاد کت
چون خاهر قیر کوردن خودش
آمان بهدا جوشان به هم
حصار دان ندور فریاد کت
دست باور نه بند خانی خان
دست خیز بند کت ترش
چم زرد دورش قیطول ترش قیر
چون ماه مجوی تره ابر تا

شیرین

ز پیش اما کجانی و لیسه
بجز زار زار شک ترش شین
و آتش داد زوت غیر شاران
بسته چند کن ز یاران و بیم
یار است هیچ جزوی مات دور
بر و آتش فریاد به یار یار
خوش بچشم جوش زرم بک
خز یا غوغای جدای قاتل قیل
ز دنگ داد او سپاس
ایجاد بود سیر شیرین ازین
بیش ناخون خالان حد کت
دانش ترید از فراد و کت
نامی نسیم دریا با لالان

سینه سینه بک بک
اوردش با دما و دل چین
با کت کت کت کت کت کت
بدا امداد با دما و بیم
از زبون کرد در خاطر کت
بنا برودت بر دما و داد
خز یا غوغای جدای قاتل قیل
بکرو به بند زنگش قیل
غوغای جدای در دما و کت
دیگه فریاد کوه کوه کن
بیش شیرین و آتش الدار کت
ویم کفتم نه دست کت ترش
بیم به بر شقت دات سالان

جلد شیرین

جانه بک بک بک بک
تر تر دوران مدیانه کوه کن
جام جم آرای جبین باغ کن
فریاد وی شیرین نه ترش
دور کوشش ز کابول کس
ز داغ شیرین فقو فراد
دانش هر چه بود شیرین حوقا
نمزه چه بود ای کت کت کت
تا دور به تیشه صدر فلک کت
نالا و کت کت دایر داوا
زنگ بکبار در ترش
و نه کت کت کت کت کت
شکا و اداریا قمار قیرین

خالان زنجش آروشا آواره کت
ذلیل کت کت کت کت کت
کوش کت کت کت کت کت
ز غوغای خانی با دما و بیم
خز یا غوغای کت کت کت کت
ماله عات کت کت کت کت
مترسون ترش و کت کت کت
فریاد زنگه بر جیش کت
هر کت کت حلقه مار شکان کت
سان صف کت کت کت کت
برش ترش کت کت کت کت
زنگ ترش کت کت کت کت
بدوان دو با دما و شیرین

دیشی شیرین خورشیدی زاری
دانش دیده دین چرخ ستره
تامن زندان نوبتال نو
که آبه کارن زنده چه پیش
هر چه جشن یا رنگ زان
مترسی از کافران ناسپند
بس گامین هوار ستره
اگر آفت بود خصی کرین
مهر نوبن کار ساز چون
اظهار در بندگانش
اشوبه که بپریش کوه
فرموده و خور دل لادنا
که آدیش خزان فرموده

بشود شربت کوش دلاری
مرین مرده مان تو نه شری
حدی چشم آیین بوبه جو
سنا زکیان دخل به چشم
نوسه مران قاهر قلان
ار با اولن تو بیاو کوندر
کا و کوه کنی اهره ستره
بیا در زندان حشمت دین
ننگ تار کار کز سزوان
کسی تران چون به کارن
اشیا بنون آگای کار تو
خطر بیخوشی نهاد در باو
در بار تو خورشید کرد ظهور

کار با

کا و با کله کا پوشش ز سبکت
غرا و نیا عد برق بهاران
دانش ای چشم سان سنا زنگ
زنده چه نرفر فراد به تنه
حقا هر چه قوم فطول زنگ
بکیرن در این هر چه به باک
بشود ستره که خسر و نیو بیم
در نه سر کفتم به ارا الموحس
بناج خاور کلیای کوفت
یاران کینت خورشید نیش
قا و کون فطول سنا زنگ
فراد چون یکین قهران ستره
چون دانه زنگ یا و ابه فراد

دینانه دیده ش پوشش آری سبکت
مداود شام رو کوه نه اران
قوم به عبرت به ناموس ننگ
هم خو فغان قوم روسیه
به نغم نوال به نام ننگ
بکیرن کوه کن کینت خنک
شیرین فراد ووردی بریم
بلات منات سنا زنگ
زنده نمازون کینت سنا زنگ
ز قهر عبرت کوه آری سبکت
لشون فراد آوردن برشت
دانه هر ش کونت به حصار
کوه کن کینت سنا زنگ

شیرین دیش فراد و چینه سبکت
روا لایم شیرین آرمین
دامان فراد به چنگ
دانش ای فراد و سون آمان
بدست بر جای داو او جندین
به تنایچه جبر نرفر
توت کینت من مکنونه دام
اوسا دما تا کرم برو باو
با اجرت و نقشی با زیم
نرم از زلان ماورو و بر
سخان ز نرفر خنک بارن
ایشیم نرفر کینت خاها
هر چه بی ما چون بگره کوشی

شیرین دیش کینت سنا زنگ
فطش دست نری فراد کون
کرتش به یک دست سر و ستره
دخیم دخیل دستم و دامان
بطلان کینت ماوای دنگین
بس به ننگ شیران سبکت
چا و بد نامیم ما نوز نام
چون ویم نرفر کینت و فراد
بلکم به نرفر کار سنا زیم
پولاد ز ستره سون خور
حیث سون ستره آرمین
لایق به انعام ستره بارن
بند و آفت کفر کوشی

بلا و نیم

بلا و نیم ای دین هر کس
بلکم در برش سنا زیم
اگر آری نوم فریو یا به نرفر
فراد شفقش شیرین خنک
ساکن به ننگ خا موشی سبکت
فراد به دست و ستره خورشید
دیش دست نرفر به چنگین
مدارانه با این چون شخاف شم
رشم شیرین دلدار و دل بر
چرخ ای کوه آری ستره
اگر هر چند به همان تو نیم
من با لایق و ز ستره شیرین
من کز ز شخاف دین قوم کون

آدمت کونتا که زای داو او جندین
بلکم نوم کوه سنا زیم
هنی رنگین او باقی به بهج
ز عرف دانه اولت و بر
نبای هر جوش ابطال کوه خنک
روا لایم سنا زیم ستره
هر کوه ز نرفر زان رنگین
فراد و ز نرفر نیا و ان به ام
کس قادر نوی با نیو ستره
ننگ زبون کیراه دار و شری
مجت و اجین مار کوه نیم
فراد هم ناز دار خفق را چین
ز نرفر فراد و ز نرفر کون

بویون دیدار دین تو بشک
فریاد که کن بقیه قلند
کینه با زو طاقه جدا
به ماده بوجش کریم عیش نوش
بیدار تو بیا دم به کام
تو خوشباه دل مت سینه
باو هرگز نزارغ ز نکلن
مردی تو کاج چنه جبروت
مروای لقا رشتن سفید زور
من با فوج خسرویه فراد چینی
که تهنقش شیرین خبر
شوق شیرینش آلود در حال
غزای باران سان سیارنگ

خزان خزان غم بدم و باد
طاقه بازو زو فار سنگ
ایم تو بش و بنیم سدا
بجز سزان ساقه بدم کوش
بخت خواهر روان بزم زام
چندان نه جو هر حد حسی
نه جای مان خوان داد او کلن
چنه یک تپای فریاد بکجه
خلفه فریاد سوارش خبر
سوز کیش تو خجالت بین
هوار دل لاش ز دل دوا اثر
خاموش نه زو جوی خنک کوش
مذوق فریاد هر لیلان ز صند
هوانی لکون

هر ایش گفت سز دل بزرگوست
شرای تواضع ابتداء ر
اوش زود ما آماه او
و ایش چنانیم حکم حاکم
مبوت تو قصر زنده کترین
چند عدد زنده فرادوش باید
خاموش کرد که آغله سارنگ
شیرین دمای بکجه سوز کوش
بغیر با زوی مرد سوزان
فریاد ویش دیان دیده تو
تا و درانه شان ای ای بوی
شیرین ماده او در سدا
توزط ویران یا واکبرن

باید با شوق دین آداب است
و ایش شیرین چنه عذر خود
لوب خاکبایان زار کسرو
توسم زو او ای ظلم طمن
شرای مرحمت بدم بوبرین
هم چنه شیرین هم زلالی فریاد
فریاد فارغ زو معرکه حنک
پشاره باز کوش به فریاد
تا و بعد طاقه سبازون
بایش کرد او ای دانی او کلند
یا و ابوقاسم سخت سنگ
نه ط و بر تو تن کاو کردا
طاقه باز کوه یک کفر کون

طیار کرد تمام کینه طاق سنگ
دورش بکول ز سنگ رکن
چنه دا جوش فریاد زحفوز
طاقه بپسند بته کاری
با و کار برون بوز کاران
طرح طاقه طاق تمام طیار کرد
رفیق شیرین و کرم
شیرین دیادیش دس کار فریاد
تکلیف کردن طاق که آری ایش
فریاد نه خدمت هر سه به اتفاق
یک یک آفرین کردن به فریاد
نه طاق تا لار کردن جرایان
نیان بنایم با و بولکلاب

بایش رود او بان سزانش کوش
سزانش چون طاقه ملاران چینی
چون آینه صافی درخشان زور
مانون تو مکان بیا دکار
نه را که زود زنده زواران
آما به شیرین ادب سبجه رود
دطاق و مای زرم با و کلن
کوش آفرین کجا طاق
که آگفت نه بپس شیرین کفتم
دلداران درد دا خنک طاق
نشین بدل خوش بیا بولکلاب
شفاق دانه شوق شعله دمان
مزه شهید شورش اب کباب
بچه چندان

چنه چندان جام بیاله
سزانش دانه سزاقان نه هر
دریانه دستان با و نون نوش
شیرین با سزانش که آهم است
ساکه سزانش که آهم او
او در نه خاطر خیالان خام
بپس شیرین خاطر کردن شاد
خار عاتم بر کون فریاد
دست در کار کردن کراس
که آرمست فریدل نوارخی
کوش چینه بپس چینی اوش
در و در او دم دانه شنه
شیرین ان است کوش بفریاد

خاموشی خراش لاله هلاله
چنه دانه جان بیاله بوبر
نوشان جام مرتا لاد او ایش
فریاد خدمت دست و پا
لا قدر فریاد چنی خنک
موتش زو دل بیادون بکام
سحر خنک هر چه با و با و
ش و شیرین کم کوب سز سدا
دکشته شدن ادار دست فریاد
دست برو بپس شیرین دست دراری
بغیرم طبعش نوش و شیش
یا و با که بمانم شنه
نمروت کون ناموس فریاد

گر آینه نامی چهره جانشین
ز یاد خاتم داد و بخش
بسته ز نام بد نام شده
ناموس ملامت زین
ایکار ز تاشی شیرین این
ز یاد که شگفت ز یاد دلش
دردش ز خفاق بر زین بودا
مردم کن کاونا دیو با ز درد
گوش با زور می کشیدند
گوشش ز روی فری بر او بیان
سگ که چرخش ز سر جدا کرد
تاویا تا زوی سگه دا
معلق بر تاشی تو ش سرازرد
ریزه ریزه با زور سگه دا
ایکار جوش چو شیر جسته
باران زین

باران ز یادش که فریاد
زین فروشان زین ز یادش
باران دایم زور کوی چو کین
ز یاد دی فوای زمانی بستک
کمان کوی بیکو کوی
هر جزو کمان عطفان که چون
هر جزو تو تو زین یاد بستک
نورنه که در کون سارن
ایکار ز یاد دما کمان کوی
تاشی ز انون انه که کون
رو کون جاب شیرین لاصح
و تاشی چایم سکی چت ز درد
و تاشی هر زه نقطه خالی بگرد
هر دشتان ز یاد شیرین و نو دین را لقمه رسانیدن که کوشی او
حکمت و ابله یاد بزدان
بازین نوید هر که شدوشن

ترتیب داد دلدار دیرین
همان تا طرح شوکاره شو به
نوبه دار نه خا و کیک چرخ موش
اصلا ز یادان شاپور پرویز
اصلا ز فرمان شیرین دلدار
شیرین هم ز یاد و نیمه سگه
بویانه چو شارسه بوان
ز یاد شیرین روزه نوبت پرویز
مهرمان نه خا و کوی که کمان
بیشتر از خور نه کوشی و بند
دانش مهرمان ز رسی پرویز
تخته و خط زکی کمان
هر که کون قره و پای بستون
هر کله ز یاد شیرین

هر کله ز یاد به تمیز آ
قطره بخت کین کین
هوای بوی غیر شیرینش
هتای هنرمند بهر کمانا
همان داد وقت شوکاره سگه
چندین نقش معنی با جام باوا
سحر کوش ملامت سر دا
خوشید خا و شامک تر
ز یاد نه زمان جوش جسته
ز یاد نه خا و عطر شیرین
تجلیش کرد کارش تو کام
دانش کارش تا تم طیار کوه
خبر برون بدان چو سر و مانده ان اصل فریاد

ایکار ز یاد شیرین
هر کله ز یاد شیرین
ایکار ز یاد شیرین
هر کله ز یاد شیرین

تاگاه اغاری بخت برکش
رشتت خرواکا و یا را
دیادیش فرمان فرمود قامین
شیطان شرور و الا بر دو
دشمن خیر و چیت کرد چیش
چند کوه کند سخت صفت خاندت بود
ویت کرد بر زمان کشت شهر بارک
تا او تم بریت حوالان تمام
خضر و شفقت و انه وی خبر
یکلبا ز زنگ سلطان ترز قیر
کفر بر نفکر نه خانه خصال
سایه هفت آرای دوره کشت
نفکر ویش با داخ چون کرد

فته شتر انگیز شتر بر شتر اندیش
دیانه فرمان فرمود خارا
شیریش بر دین دنیای بکامین
یا دانه دیوان بخت خسر
بکار بک ویت بنوی بوش
بوجه لایق فرمود شیرین بود
تا مندر بویست نه روز کاران
آخیز بون با نه و اسلام
دو دوشین خیز یا شسر
خازن طاعت یکیا به سیر
تاریا بخت دیوان کرد طاعت
مخاین نه صلوات در و از دست
دوره فرمان فرمود چون کرد

تاگاه اغاری

انگن بصره زال بخت
تاگاه بیدای یک بزه زان
فته خند خیر قرنه خیر
طلعت شامگن داوا بدیون
کر حیدر که عم عمر زان
دلال م لایب اصرار سز
لله شتر شتر سز ما نه و بوش
مخضبت بر وقت ششم کلام
کنند که گرفت جانم خیر
چم کاسه کلوز طاق جوادان
لب بخته دوار سز شتر
دو لایر کوه کوه زوز
سوزه جیس مشک میک خور
سرو و سپهر کون
سخت سیاه برگ سیاه ز خانما
جانما می جام می مکر خند نه خور
ولایت ویران کرد با بشیون
خاندور خط خانه خاندان
شیطان ملعون سحر جام باز
داوان ایستای الخناس
چو چک چول چون
موز می چون مکر کوه کوه دم
لب و چون با سار کلکه خوادان
بسی بدوشت دهین چون تا طوار
چک چول نه بان مشک کوه ملک
چالک موز ر و با حیدر کر

+

+

قادره قنق چارچو چخت چید
صورت بر قاش چو چو چو
وا منده میکان بچ میاوا
آگاه زان بای با ناد
دو دو کفتم کوم آسا کرد بکر
مدرا مانده کیش یا و اب قرار
دشمن خاتم چیت ضایلین
بیا چیش غماک خاطر ریشنی
واچ بر چ در و حال ویت
بچه چیش کاشمت آسان زلام
الطای یعنی فتوا و جن
فتوا ریشنی خرم مستان
بچند خیر و ویران سالم

با کوه غیر فته قال قیر
چو کوه جام جن و ما کوه
زبان نه تروی المور کوه
سجده بود ملک پر شتر
خرا خرو شتر خوزه مرضی
بجان خرو آکا به کفشار
دایره دیوان درت بطن
واچ خاتم فکر جیشنی
ملکم به اخلاقی بر مردم تربیت
شیطان دین و بیو با بوی نام
ایستای علم زلام و زندان
فتا نامه فتور بخت کیشانی
سجده سالم بون جهان سز الم
طفه بخت

طفه ایستای بر کار من
واچ عذوبت علاجت کوه
ارکارت نه بیکر کز کرم من
ارز زان نه سز ما نه سما جون
بانه بند بخت دست بر لون
سجده بکر نه سز سز
واچ بر چ در و دوت تمام
خسر و بخت زان زان
دشمن چیش و اچون و اولاد
سودای بکایت ششم کاران
میتان زلام کوه بخت کوه
من چو خرد داوارم کرد
لر بر کرد و کب ز بشیون
چینه خند کوه دار من
دوره و دای در دوت برون
کلک ز فته خندم ز لون
یا فقا خورشید با بخت با بون
بلیسم جام کوه کوه
مشکونی طعم ما و روش بکر
چیش مدعات با نه و اسلام
شاد و کرد خا طری زره ز نه بان
قاعده قرچان قصبی لایسم
نمز چون کوه کوه کارم و شوارک
ویم بوم کردن با و اچون تو
نه بای من مع کوه کوه ورون
شیرین بدم شیش و به چند چون

+

ایستاد ز یاد تمام کردن کار
ار برون شیرین دما کما من
دویم بدنامم ز لار حقی عام
واجاب مدح هر یک بغاشی
اگر ندون پیش با شرط مسو
روای منی بپه روز کاران
اگر مکوشن صدر سسکینین
باوش منی کما اعتبار کردن
ترا بر آردین دیانت
بدنام مسو بر پشت پشت
بپه تو ز صفت سخت سر کردن
دروغ این ارجازم کردی
شکر کج گوهر بدعی ویت

شیرین مرون بشرط اوزار
یکدم بپه شیرین چون زبانی
جاد رسو انیم عاظمایم
یا تو کما پیش با صفت کس که تر کرد
نه مع مردان ز مرد مسو
بشرط مسو بپه شکر یاران
فرود غنچه ز شیر زاده چینی
آگات دروغ منی سر کردن
سوانات منی حیات
خسرو بپه زانه فرود چینی
کیر کردیم نه زهره دروان
بدوای علاج دروغم کردی
شرط نوب بود داد ایدم پست

تا تمام کرد

تا تمام برت حالم سسیر
داد اوارت خسرو را بدین کار
مخاطبم طرح دویم شکست
تظه مکر من نه در با گفتن
حرف چپ کردت ز مکر مات
این چه امرین با چه کار بون
زللام آگ من هیچ شکلی منی
بشرط فرمان برین
سویله خیره کشت سسیر
بپه تو زانه روز سر کس کند
اوست مسو بر یکدیگر چگونه
سافنی ساون میادش بر بار
او کسرت درون دل چاکر

اگر متاوبین دروغم دو اوج
آسان زللام دو ان جارت
ز یکم نه زیز با د زیز ز می سسیر
در با تو دش چون نار لغت
زین زللام میم زار ظلمات
چرفمان سخت یاد نوار بون
بزان مدعی کشت حاکمین
هر چه منی ما چون با بون
تشریف باورش با سسیر
جدان زهم ساوا کس کند
فرما بغوب چو ارم سر کردن
توجه شیرین سسیر و
واغان شیرین تسبارو کس کند

خسرو شش خزان به مدار
خینا منی اورد و بنا سسیر
وقتی در ارت کسکی به پاره
خسرو خودت خاطر کشت
فرما ابلاط جوم بروش
جارت چو کشت جارت کسلا بوز
چون فتوی فرما دویم کردت
خوشید خاور پروانه کس
صف هاصف از کسان سسیر
خوش خوشید رو الا بدو
منته مقدر طلب که نه پیش
جم بجم آرای فتور فروخت

جارت ایتا چو سسیر کس بار
اورد ایتا و ان خیر ز سسیر
چتر جاردان رینین به و پاره
بنا بدنه سسیر نه صفت فرما
ولا ز ماله جاکو کشت
سوا ساوا ایتا نواره روز
روز چهارم خوشی به سوار
شام شب نه چونی از کس کرد
نه بسیار سسیر و ناران
تیره تاریک شاد هر ایتا
با کرد میاد فرمان و نای پیش
مستوفه مات منشین موت
کردن

کردن منی جبه سسیر کس زاد
منته عاقت نگاه کردن فرود
دیادین نه فرود فرما دما ت
منارش ر غنچه قیس جلیلی
کسرت زودت و ضایف زود
سحر و ایش خوشی فتح کردن
اجرت ام می کرد ز زاده
شیطان شرین دست برده براه
سحر چون خوشید خراز خاور
باین به نه کسرت حاکمان سسیر
فرما هر او خوشی هر چه برین
کسرت وین کسرتی به کسرت

درون ز کشت باوان بفرود
کسرت بفرما هسان سسیر
منته حسرتی سسیر با ت
شماره منی تمام سسیر کسین
خوان زودت ز غفران زود
قابض بر اجابش خوشی قطع کردن
ساعت بپه سحر کسرت اگاه
بتر کرد ز و اوس خوشی ز خیال
سعی سسیر کسرت نار هانه ور
بپه جلا جان فرما و فقور
مرد موت ویش نمانش سسیر
عرق منان به کسرت و خون

اگر متاوبین دروغم دو اوج

خسرو شش خزان به مدار

بر نوزادشون آفرین من
 و حجت این موانجی تو
 نمودم فکرت بو غیر به یقین
 زنده زواران به بخت و نشان
 امانت بدرشان به ضرور
 و اجمالی تنه دین مان
 زیاد خانه او ان سلامت
 ایدوش فریاد زین طرف زندگ
 و آتش هر قلعه رفیق تو لم
 بتو خنزام کارم روانی
 ز نامم آفر تو ز روانم
 ایدوش فریاد گیت اه سرد
 هزاره زان به شیرین
 لاکه رویدن با پرستون کوه
 میان موران زواران چینی
 حکایت من و اچه پریشان
 در حال من و اچه غفور
 گران زو مکان نوزادش
 و دیدار مان گفت او قحمت
 به است خواروش کرد او قلند
 بر شو منفر خطه کا بو لم
 تا شان تالی زردم روانی
 ام تو منمانه ستم جانم
 به قصه قلند کشی به سرد
 اجمالی کون

اجمالی کون شامش اول قلند
 بزور زواران تو بر هند
 اندوز کشی او اول قلند
 زلفی داز و زینت لب طبع
 قصبه قارقین قصاص خون
 هر گله ز با جوج هر دو
 زگره کران برقا بر آتش
 سودای مویک و سرگردن دران
 فریادوش آنا حلالد مرشی
 بزدان کرد او با و بکر عادت
 چون قوج تو بان خیزان درین
 شنه تازه سا و هر ادم بر داد
 سودای نیت نه منفر فرق خیارو
 خشار و ادمش بی کمال
 قوت و ابقای قصبه تو انگر
 سواد به ز سر کوه کران سگت
 سر دانه سیوان به مرغ مولق
 سیر و دمه سیوان به مرغ کران
 چون برقیه برقی دلا ز شردا
 لرنا لکمشان کا و کوه کش
 چون قصاص قدرت آنا به آن
 لرنا لکمشان نیت جان چو کش
 آورد او زبان کلیمه شادت
 کی ان داد با او سردا زار رخ
 رست آنا ز بند کا بول مسرود
 کم به نیتش دلگش نه بو

اجمالی کون
 اجمالی کون

داد پاد ز دست زان به بو
 بر تاق لب ز با کون به زور
 ریزان به جوجی زواران کون
 سما سیز از ظلم سید او
 هر چند که ناکردن هر نه چو لیا
 نه و کت اداد نه فریادگر
 حال رانغ نه نیت غیر زارو
 نه کنه حال زان به در مان
 به غیر ز طلان مار و مو طلم
 سرد نگار ماران شیرین و دیدن فریاد و خبر بر سید او
 ناگاه ز بقدر بی شبانی سر
 آنا دیش و فریاد کفایت کون
 به پیر یاوران نه هر نه چو لیا
 کسان کون کون کون کون
 او است نه تاش تو ش سردار
 سار ا جقیقا با با طبع زلف
 کردون کرد با کمال مسرود
 قلند نه خطه کا به کابلدا
 کال زاروش نونا نا کسبی
 طلان دایره مرش جان او
 بیرونش نه حلقه خطه او کرد
 دال کون کون و چشمیان دیر
 فریاد و خبر بر سید او
 بیکه ز ماران شیرین و دیدن
 خفت خیزش جینه خاک کون
 خسته خطه کت قلند نه کابلدا

زانوش حکایت حلال بره زالی
 بزور کیش آنا کال مسرود
 رد اول برم بریده اسپین
 و آتش ای شیرین نیتش به شاد
 حالات زان زوه زانم خطه
 هفت سوره زان دیر زده سالان
 شیرین شفقش حالات فریاد
 شر ز حال بوشی زواران ضرور
 آنا بدو ان شاد بو و نه باو
 و آتش به کال نونا بو زور
 بستانه نوید ز حجت ز سر و
 بو بشیم خبر به شرمید او با کیم
 شاد بو شفقش حوال مسرود
 فریقان فریاد جینه وی حوال
 هر کیش زان ز حوال فریاد
 بود بدو اذی و اسپین
 خبر داز ز حال مسرود
 و آتش به شیرین تمام مسرود
 تمام سگت حلال حوال
 هر دی ز کله کا پوشش بر باد
 تا و تا حد طلب کرد نه چو لیا
 شیرین و اچه بریش حوال فریاد
 به نیت جیش بستانه نوید زور
 سگت برین با و درش به تو
 شینی رستا خبر فریاد کیم
 جینه ریش درش کت و دا و بو

اجمالی کون
 اجمالی کون

زانوش

بیا تو بچل رو لالا بدو
سجده برود کجای بخت برود
شیرین غمناکی شود بر پیش
کون شود بر هو اسیرش
خسرو شفقش ز افاج جان
معلو کون کون بر باد
خسرو خوش زلفت فراد
فرما تا شود ز مکل بزین
شیرین چینه چند گران
شادورش او در وقت شیرین
رسیدن شیرین بر کون
رکاب و خورش کین کون
بیادش فراد کفنی کون

بیشین بشون با و اسیر
دانش شیرین حضرت دوز
خانه کرون دود در دوز
اکر زوی شکار صد طیرش
هر چه هم هویش ز پاره زان
شیرین بشون بر سر آرد
ز موت مرگش خاگرد گش
کیت نه قدم رکاب شیرین
ملک بخوبان نوحه دل بسند
تا و تا جیل و کور با بزین
در پای سسوان و حالات او
با و انوار نه پای سسوان
خفته خیزش خطه خاک خن

فلک تیره نه کا بول سر
شیرین دین عبت خا خطه مانک
بیشین نامون دین الدار کرد
دست برود کرمان بقوه دوش دردی
نیت نه بالیش بشاد اول بخش
وم نیانه ز رفوع رام خطرش
تنک و سما نه در نه سرین
هر دم سبزلش بود بشود
بریزه سیلات کتک دوده نور
دانش بر تو نه فراد اسکلی
بد نام ششان با سسوانم
فراد و قیام دود اول آسز
جق انون یک بره ران

منه برار چون کا و کوه
بخت شود زوش دست از دست
خالان ز جبین جاش جوار کرد
به الماس تیر هون دوش برتا
فرق فرادوش نیانه اغوش
هور کیش فلک ز کاسه سرش
شیرین لب برام فراد و ملکین
مدیا بر بخار کج رو شده
فراد و فقور طلا و به مور
نار دار خاقان فقور ما عین
عزیزش ک غلطان خوشم
جیت بد چینه ماله پرویز
سر نای ز نای یک دی حوالا

فلک آواره کاپال

بیا در وقت کمان تا بقه کز بر
مهر تو زانای خسرو سسوان
بیا چیش کرون چینه تو فراد
سرموردار ز خا و ایام آرد
او نه لاوناش فراد جهون
دیمان دماغ دنگ دلبرش
بسجم او در وقت الدار درین
کریان به برار زده نام خط
دانش بر تو نه کینا چهرت
بیم کین فراد و خا بخت تو
زین شیرین هیچ راه نوزدم
سکه شفق نام مرگ تو
انم حرکت با لب سسوان

اولین دیت بدر جانان خط
مانه نقد تو کردت سسوان
نسخ نه خسرو ششم بشاد
فراد و خاتم شیرین لزدن
زریا صد اوز شیرین کوشی
هولی حال هوش آکاسریش
دی سرش نه بان اغوش شیرین
کرد پیش راه سلام دلبر
بچه نور سوزت ز تو سسوان
پیدا از پای قدم بکوت بو
با بصدای کین شیرین ارم
بینه چه لازم برست با درو
لازم هر اید به سسوان و باد

چینه کار ز دست برشین در
فراد و با گذشت شیرین سلاکت
به اکانت امین رجها
مقیم کر کجای براری ضرور
جفای جبر من مداره منظور
بر انوم حوال دانه دل عین
ایدوش فراد و به اغوش
بال جم هور دوش بدین کین
جم و اهدا بدیده غناک
شیرین دین عبت الدار کرد
شیرین شاد بر کز ان رند
غلطان عین نه نظر با سسوان
شیرین دانت فراد و خا خا

داوای من با مده بر و شمشیر
دین من تو کفت او قیامت
دانه وقت باوری بر جا
برک خیم بدر بر شاد بود
کین نه حالات حاتم فقور
تشنه کران باوران جبین
کیش سبک نه فراد و حق
کشته آه سرود با نه شیرین
کین سسوان کرم بریزان کج
خالان با خون فراد جوار کرد
دور دان نه دوران لاشه سسوان
کردن کستان خیز فراد شمشیر
خدا کوه کین کوه کا و تانم

سخت کار زین

سرگردان کس نیت بام
بر بند جوشن جوشن حکمت بام
کوه کن بقدای لاشه اروت بام
نزد خفت بخر فونت بام
هریزه فرما و فغور و مارن
جم بین یاران نام سران صحن
غلان بطی بران منتظر
چو کان زرتیان دست بسینوه
فقور را منتظر درون بچوشن
سر داران ز لاشه صفت بچشم
بیک چینه هم گفتگوشانی
هریزه شریف بکر ارزانی
هر چند لاداشی باد بدلا

خدا فرمایند شایسته بام
خدای قدر کین که از تخت بام
خدا بر ما از پیش کی مروت بام
خدا بر ما کس مستیوت بام
فرانگشت کین سیر کلدان
شطان برت مرگ کن دین
سپا و سپه داران مدان بر بار
یک یار انان با نبر نوبه
آرزو بدین دیواله تو شنی
کشت را که فرما در مازان بچشم
آرزو بدین دیده تو شانی
سرمایه شایسته روح روانی
بهر حد از نمانا فرما د

کوه کن در پیش

کوه کن نوش پیش او به بهی
دمای شورشین فغان فریاد
مزار ما وای خوار خاطریش
غش غلش دان بسد و کافور
کمان کوه کنی بر سینه چاک
خاموش به خا و بهوش بدست
نشان به نه خاک سز سز کس
سکان به صورت آرزو بخشه
ماتت هرگز تا مگر براد
سپید ز غروب بود از غلش
رفیق شمشیر به کمان در همی روان
شیرین بو نمانه کلک فرسود
هریزه ز بان کلک جفا پیش
شبنو ز شایسته پر غم هوا چین
خاموش به نه خا و موت مداهشی
آمان بر سر کار فرمان فرما د
قربش کند شایسته بر کلک پیش
کودش دغش کفین فرما و فقور
صدر سلفا ک سپردن کمان
نشان به نه خاک سز سز کس
سکان به صورت آرزو بخشه
ماتت هرگز تا مگر براد
سپید ز غروب بود از غلش
رفیق شمشیر به کمان در همی روان
شیرین بو نمانه کلک فرسود
هریزه ز بان کلک جفا پیش
شبنو ز شایسته پر غم هوا چین

شیرین شفتش لوان ش پور
شیرین دات شایسته جاکه نامم
فرما د فانه به تو لبه به چین
منده مینیم ایجا چون کون
شیرین هر چند که غش غلول
دانش فدایم و ا عیمانی
مردان و مرشی نه کام مان
حضرت در نیم بشون به مدار
مکانه مراد فرما و دوستدا
باشیرین بشون بدوان و دو
چو که سم کرد کمال شایسته
غلطان خون بو فرما و ستر
شیرین دات ایجا زاریم فرما

قرچ چون قشش به کوه کای نور
آین منی را که رازم بیت
چو چون سفینه دار همان شیرین
دادد له ویم و لار کس درون
شایسته زبیری کوش قول
لاذر ستایه خردار مان
کلک شومانی سر انجام مان
بهر شایسته مزارون فرار
شایسته نمانه کلک فرسود
بهر شایسته مزارون فرار
تجربش کون و شایسته بورد
جو کئی باره پیشی حنجر
مرد و هم در دوش بوردن

شایسته بشون

شایسته بشون بسا دست پایش
شایسته بشون فغان فریاد
بر کس کون کوه فرما و چین
ریز از دیده شایسته یک کوش
رسیدن شیرین بجای جوش و عمار کون
روان به شایسته خاطریش
داخل بشیرین نه فقیر صبریز
زاد و فرما در پیشه ز آدو
دانش به مروت پیشی شاد
مگر چو کوش و نت بس نبی
کروی خا فاشی منتظر
شایسته بشون جفا در کار
فرما د فانت نسل فقور به
شیرین بزار حضرت دار پیش
چم کوش جفا نه چین فرسود
شایسته بشون رو نمانه چین
به فرما و نشین دله زار مور
رسیدن شیرین بجای جوش و عمار کون
شیرین بشون شایسته نوبت پیش
بشیرین پیشی مایه ابر پر دیز
چند خا خا خا خا خا خا خا خا
حیث به چینی فقیر فرسود
هنی کس غریب شد کس نبی
چیش مدح جواب فرما و فقور
فرما د فادای شایسته بوردی تار
دولت داده شان شایسته بورد

شایسته بشون

شایسته بشون

باید اولی دویور در سترج
بیز شترگان تره مست او
خند که در کیش کان ابرو
بیکیش زجرک بیکان دبلر
شیر و شیردیا به تیر کاری
شیر و شیت شوق خار خطا نک
مادون حکیم در دین بر وجهار
شیردی نوم شتر جوشش
ایجار ما چیدل بخش تیرین
چون قیس خون بر دوشو
شوان بشون یاد دست توانش
شیردی شتر سار نوم خاطر دیش
سر بر نه درون فکرش برود

لکا که در پیشور بدو به سترج
قوس قرع داره شترک او
بر آن پرواز کرده چو کبک
خار خطا نک زولاش رککاز
بیشتر جرم دیه قرار ی
به عوز به خا و کون به خاک
بندی شتریش اصلا ز انار
بر دیش مرانو در دوش جیش
دست کرد تعلقه تون تیرین
دیو به پای تهر تدر خسرو
به تادی ز طانی او کون تانی
سینه خند ز کار سو دایر دست
کایه براره و کوار میکردوه

شتران می خواند

شتران شنی ز رسته تهر جلای
رز خواران بر دوش کرم ن
هر جا که در هیچ رکنش دوار
بسته علاش نوم شتر انیکر
ما کردن شتر و شتر در کله
تیر به علاش شیردی با او
خسرو قی که مغرب خنجر
چند تکیه بر دوش تهر هار
هر چند ما بریزش به اندیش
آخو با جا رکفر هنی کرد
آمان سیر مکان نونه دایر
شاهان بدین شتر در شتر

باید هم کلام چاکه صلواتش
زوی سان کت کردی شتر کوی
ضعیف به تر ز زعفران زرد
قهدش کت زلر مقبر بر روز
ساخته و با به قتر خسرو
بیا و بکام ز دین دبلر
بیکیش در دین مین خسرو دار
نونه داره شتر فرست ندایش
بنا به بنا فسون زنه کرد
کزنه کیکر طبع که تمام
کزنه شتر کنگه تا مرید تو
دست بسته ادب مردان برابر

شتر سیر و در آن بنا و
شتر و در آن مو اوج میان
هر کس که تیری شتر هر بین
مو اوج میان درون ریشیان
رکنم کلان ط هر بولستان
به من زانان و نه مدو جبر
خندک شترگان مست فطراش
نخی جگم کار که کردن
بتره بنیم کردن به کت دم
فرز خاوان حیال م کردن
ار که بنون در دم برون جا
اکت هر اید به قتر خسرو
ایب بقصد ما تم چند جا

ترتر که طلال ز طغان او
به سو کندم بخت و میان
اصلا درستم خلاش مین
ز شتر خاری دل به پیشان
نا علاجه مو اوج میان
بیکیشی بیکان شیر بنیم دل
ز شفت ابروی قوس کانش
نار و علاجه به غیر ز مردن
مردن برون فکرش با دم
بیک علاجه دوای ای درون
لادن درون خلق و دم بار
کرستان دایم روز تو
کره جرم م جو جودار

حیا به نور

حیا به نور نه دل بر دم
التمام ابدن فرحت بدین دم
خسرو بخنجر حکم باره کم
اوستا زود ما سو کند بصنم
شرط شرو به فکر و خیال
تمام جلال بر درون میان
کچ خسروی میان بشی کردن
هر دین دبلر مزج کافین
یاران شفقن و نه غضب مانک
وان فداییم قوه قرانیم
اختار تون هر جه رفات بو
بنا سنینم ز بودای ستم
خسرو اختار به ایم کردن

زوبنه یاران لب کردیم
بیادون بکام دین در دم
زنگت شامش می آورده کم
بست خانه فرکت بنمان بنیم
شتر لادنم ز رو کنج مال
بچون به قدر انصاف و میان
همین دل ز شوق شیرین خوی کردن
روخا و زانان دل به صافین
یکسان بیک جا رفیق زور خلک
ز فرمان تو بنده فرما بنیم
کس قادرین ز فرمان تو
نرخون کرم ز کرداب غم
سر و سترش میان ستران

دایات دولت و پیش بر تانت
سکسطنی نه اسکستانه
ایستغفار کسک کسرتیم
چون بنشیند بیای بدنا می
داتی فدایتیم فکر خیان کر
باور کا طر بر شتر و شین
عقرفاست بو کرخان لان
تو دمای خسروش کر لالان
موا بیکت قتر عام کرین
شیر و شفقش قطران به چون غیر
تخ قری نه کیدیا ز رنگ
حجاب دادن شیر و کسک
و تیش ای یاران به دارم سرو

چون مبرکیم خضای خیانست
بسیار شین بروی ما نه
دست مرامنه حرم بریم
نوشتم کدشت ه جودی
تغیض شیطانه ز دل بطال کر
بیجان نه بین بر باب و تین
سلسله با بوت مدر تالان
مبین هم و بند نه وانه لالان
اوست دست نه ای کو دانه برین
تند یا چون تا و طوف ز نه نور
نیشی نیشی کجی چون خازنه
ورها و اذن ایشان تقدر سرو
زار زبون کیر به جای به صورت

بر قیام بین نه زور لالان کر سو
کشت ای دن تالان تا و دن
که حال زان حال که فکر کشین
یاران حال زان کسک و او و سیک
میشی مزانون بر رور شین
سرخ زورم کارین ز روزه و دن
من و اتم بلکم دورم و دو ان
کسک فکر خنر نشان تان بو
اروان فرستم سر ما نه اوجیت
از فرصت ندان دورم سو کند
شرط شرو بو کار بر برون
و لک صرو و اتم ایون در تمام
تشفیق یاران سر افنده جان

کس زور و کس حسنه نزارو
نقاشیش در و پیمان خا و ان
هر کس خبر دار ز در و و شین
نیز در و و سیم و اتم بر میان
نا علاجین مرز شو شین
بلکم که دوائی در و و سیم برون
حال زان در و و دن حسنه نزارو
هر اول صحبت به نمان تان بو
کسک خنر کسک مدو پیمان
تمام کسک تان برون و پند
بیه زلفیان بزنه نازون
فکر و میان کسک ما نه و سلامت
ز وانه شیر و ارامنه جان

بفرمایید ازین

سودای خلیف کسک ز ایشان
گر زری تیر و تی بقصد و ان
یاران ز کسک شیر و کسک
ضایع کردن بیخ خسرو با کسک
توان به شیر و ذراغ بر تر غم
چه لازم تیر کردن کسک
هر چه این بوبت کسک
هر کس بوبت کسک
ببته طر نه جلوس بر شین
شیر و زش دی او بر کسک
خیزا خطرش و در زور و شین
کف نه تالان کسک و شین
کسک شین کسک و شین

کرون مشورت قرینه و شین
با علاج تقصیر خسرو و و ان
کسک و ان و با و دین و ان و ان
چم بوشین زورین زمان کسک
بشو زایم خاطر کسک
خسرو باب تون ای کسک
بوی تون خسرو با ای کسک
دفعی که توبت کسک
ایم اقرار شین خسرو و شین
بهر کسک نیا مان و شین
آمانه با تاغ نوبت کسک
تا و اذ فرصت کسک
کسک شین کسک و شین

شرف شام شب اکا بیدیدید
میتوز معر زان زینا مال تر
زینای سینه بیضا کسک
خسرو خاور تا ربا م طون
مغرب کردن زان خسرو و شین
وامان فرودت شانه شین
دیان که فرودت معاصق کسک
لکش زور و کسک ضایع زور
مشقیان مشق کسک
فرشتان زور و کسک
دین نماندن عرش شین
اجل تصدیش خزان به کسک
بروش نه جانم توش به کسک

خوشیدیش زین شین
هر مجارده نادان کسک
بیاقت به ز کسک طاق کسک
بوش برده تا ز کسک
خیزا خوش کردن کسک
کوشان حساب با و کسک
اجل بنیادش زین کسک
روحش اکوده آداب و کسک
کسک به خسرو و کسک
کسک جانزه نامش زانمان
زرقا زرقش قطعش زانمان
س تا جام مرک با و کسک
خاموش نه جانم کسک

بفرمایید ازین

خاک آدم چهار روز از کون دستان
سرای کسکه بگر چار نیک طهارت
در نه باره ساد و قهوهی سیر باید
مدان منظر سردای غمزیز
شیر و شیطان شیر و می با دو
توبت به تمیز تارک مکار

بکشیدم خسرو ز کعبان
بروش زانه رفت کس نهات
هر دم مکش زبانه ز باه
بستان قهوهی فراد و پرویز
ساکون سامان مسکه خسرو
سرگردان سخت سردار و سوار

کشتی شیر و می در کوه

شیر و می شیر از کوه خندان
شیطان شیوانی ز خانه خندان
شیوانی شیطان بیکای شیرین
شوی خطا کار هر زان وقت
قرار داره قدر شش و تیغ شیر
خاطر م ز خوف نوبه دار شوی

بکوه پر یک شست چه در سال
بنا کردن عقد حق کمر لال
چون ویش راه کرد ز هم درویش
به قهر خسرو کاره بگر است
ساده امرویش قهر پرویز
کز هم فراموشی کیش کز نه خو

صدار حار

صدای خاخر باغی نوی زوردا
شیردی سکه زانه بپوش
ترازا دوران چشم نه بکن
ستیزه اجمل با نه شکستش
خسرو به جز ز دام درین
شیر و شیطان شیر و می سار
شاهنشینتاب کند بر کین
طغانی آ و دل و دل و دل و دل
آگاهان با جگر دو
کیلان حد دل آینه بیکو
سر بر دلبسوان سر راه پناه
بانو بانوان هر کس نه لای
نه خا و خا خوش با خضر کار

آما او زبان قضا رسد دا
خسرو به جز نه خا و خاموش
شیشه پیمانیش نه سان بسکن
قالبی منظره قضا نه قهستی
خفته به خیال ایشان به شیرین
یاوانه با قهر دیوار و تلار
جفت قهوهی بند کوه برین
روان به شرجین با و با تلار
پایانه قصر تلار خسرو
طره طلا ناز شسته لاجورد
کیلان نه تاغ هکشی جاده جان
سرس توده هر یک نه خاکی
ژدام هم لایب نه زوفکار

~~Handwritten scribbles~~

در کوه شیرین بند لوار ز
سکه مخفی مسکه ز جام
غلطان خارا زوال و جبر
زلفان چین چین پیش پستان
کیو کند ان لغت اشک لب
لیفایموان توفیق شامه شش
چند شمع فانوی مشعل بر آیین
شیر و می نوم دیان و کمر لال
دیایو دیده دین با بوشند
تر شرم با بوشن بطلان بر لکین
مدراوه سانه و شکر خال کرد
اندوشن خراوشن کرد خروش
دوشن ارغاف خور شیر و شیطان

غرق توی خندان توفیق قاز
لحاف لیف از هم خیطان خام
آوده عرق تو عطر عیسر
چون کوه کار کلاف کوه نه پستان
چون کوه کوه کوه کوه کوه
برق دیوان ز کوه جبرین
بعضی ز سر بعضی نه پامین
آداب آداب آورد نه خصال
شرم جایش آما بروشند
اک عارضش سرگردن جبین
کین کیشش ز دل بطلان کرد
بیکیشش آما و حال باوش
سرس داغ کران بر باب دین

بر زود دست

ببر نه دست هر زو به خیال
با بوشن بنابر نعت لادمان
خسرو با بین شیرین به مادر
پس چون کوبن کوهی سکه
این راه بین بکند ز زاری آ
شیر و بطلان به ز قهر خسرو
کاشی کوه جوشی شغاف شیرین
هم کفشت کوه آب کیش پاران
هر باره به برتر کان دلبر
دیو با هم دیو دروشن زور
بطلان به بنایی رشمافی
شیطان هم برده کوشش کرد
دوشن ارغاف خور و در صفق

چینش پیش زوی کر لالی
توش به بیعتش به هر لایمان
پودرست وان لبش و شکر
قهر بر کین خطا به مادر
بطلان کونایت ز بنیاد به
دیو به شیرین شو جواغ شو
آدوی هم باره هم برتر شو
بیکه به تر شیرین خا ران
بیکیشش ز دل کویا کار کوه
پایه کیشش نه سان سرور
هم شش بخانه نام سلمانه
خندان حافی ز دل رود و
هم جفت بک راضی خصیق

~~Handwritten scribbles~~

روزگردوت سیاستار
زندان طلبی کشیدی بیشتر
بنا کردی و آن نکتت دارا
خوش بچش داوا و اوران
وینون که بمن را کشیدی باغین
هرکی نازغان بر یک شماره
جاوشن که در هجوم بردن
آمان به آمان گشت بهر سنگ
صف دان ز خدمت تو فرود
شودی سیاست حد رسکین
تسلیم نیش و با بیاران
فرمانش بخلا و غنیمت خور
چند سرداران کردی سرکون

چند خندان

چند خندان حکم باه کرد
ژو و ما و ما بیا بیا
دوش بنادوسان جیش اصفهان
آپا خوش جان خسرو بود
سکه سلطنت بهش رواج بی
آپا ستارهش زار زو بی
حالایش من جهان مشکاک
بوشش مواضت دوران
خسرو من کرده سلطان بیخون
سته من یکم طبرکوش زو
بتر میکشون ناز نو کرم
شرط و بیرون تا جان بر
اثره لبیک زو ملامال

درین ارضان که به اعدای
ورنه بخلا و تیغ به دروغ
سرداران تمام گفتن بر روی کا
هرتا زنده نیم قوج قسربانیم
هرکی بشه ایمه نو کرم
ایمه دی که خای مان
سرداران مداو گشت داو و استخوان
شیر و شفقش زیاران حوال
دایه سپا و مان افغانم زارت
دانه جابرق طوقطار
قرانه خسرو دانه لال دیز
و ما کجایش شادی و ناسو
خان سلطان سرداران پیشین

بلشیشان

بلشیشان هم در آب جم
شقیقش دی سان سلطان
شقیقش بعزت کشتی طرشاو
خیر انوش نوش بیایله قهف
صدای خوشی و خوانان صفار
چنه جبینان فغان فقفور
صدای سوزنا ز تو خوشی آنگ
رشته شراب خیر از خوشی
شیر و خوشن مزه شهردور
خوش چشم جوشنا شره
شنه خلوت و قرار کت تخت
آمان خواجگان سنجی و ناز
سیرین دم دنگ باوردی ارم

بلشیشان

کشت آن بیخ سازون بکلا
یاران رشید و شفق حسن
روالان برم قطره دان بدو
دیش که حلقه روشن شیرین
سخن زوغ زخم قطران و عین
کیراب بکشد دیدش ملو و کبر
مرزون دیدش خوب است برین
سجده پیش کردن یاران براری
ارصد در وقت دروین درون
اگر بضا و اگر نارضاضا
امرفرمانت چیمان خلالتی
بشیرین شفقش ز یاران حوال
توز بسته زان زوغ کوزد نو

بزه پاره تان مرزون بکلا
لرزان و نیه بد ز با تاوس
مرشیدان ز محرم مجانب سرو
سفته سببش آرزیت کرده
سرتی با یارکتی سینه قلایعین
هر نام خسرو ما رو به مور
کافر مکرکون بحال شیرین
دانشان بشیر شیرین گفتار
شیر و شتابت شیرین طبع کردن
موجود بریم سه روزنه قضا
ایوان عرفان هر چه صلاقتی
قرچه چو نقش ز یاران تروبال
بیش ناکوش ام آما بسوسه

رگلا و این

خیزا و خروش بریش ناخون
سول بریش بر جواره کرد
بداد دل سوز دیده بکشد آینه
شکافه طبع کهن زور دا
نمز ز کنگنه شاه چنان غیر
سرهورد از رخ و سطر کمر لالی
چیش مود مدار بنجا نموده
هر چند مانا که شیخ فریادرس
به انگه سهرین دیده اندوه بار
وات به مروتان من به حاکم
بیهیای سواد بر کم شستن
بدین شیرو مد پاره م کران
بایدان چند سوز چمت طول

دیش البدا کرد غلطان جبر خون
بر کلا پیش ز نو پاره کرد
واده مانا که ز کنگنه بر دیز
نصحت لرزان کز خسرو رشید را
بشیر و شیرین بکشو اسیر
بکری تکلیف شیرین ستمگر
ز دست ظلم استامنیوه
نیایش بداد نه خسرو نکس
روشن کرد یاران شیرین نگار
سفته سببش فوش سبب ز خاتم
نوکوز ساز عیش خوش شستن
رضانمون هر دم بران
واتن بشیرین کز دوش قبول

عالمه یاران همه العباس
عاقبت ز خون بر روی سیمک
ز بیم شرو خندان تا
آمان به شیرین تروی قیانت
به بندی مکان زرد حنک
نوز و دل چایب ز شرم شیرین
کیشش کشتان مرغف
منوع ز نور کیش به مرغ
زانکه ناز خروش به جان
بفون تیران طایه طلا زرد
کلا و در زمان سول سهرین
کیشین بکشد زده شک خوریز
سرهورد از رخ و غیر رشید

بشیرین ستر تر تیس دل هرانی
رزای ناعلاج کشت ز رخسار
لاوشان چشم سوخته خواو
کیتوی ناز داری بچنان کس
کندشان مودی فرشی لا کدر
بچون خسرو کیان درین
بالو رود روی سر کار بشرو
چند خون کیشش هر کیش تیغ
خیزا ز محرم سر اوده شاه
ترلان طواران تر کله تر
وار یان روی شوق شیرین
مداد فریاد جویین و ریز
بوی شیر و شرمش چیشش کز کوز

کیزان زار

کیزان زار شورش شیرین
شیرین بکشتان کیزان زار
کیزان سهرین کاسه سهرین
مایدان بر با بوی شیرین
مدار زبای کشت شیرین جواران
سرهوردت بجای شرم سبکست
شیرین وات شروش و خنک کاش
نیش خازن تو هر جای شستن
دست بسته خدمت سهرین و با
شیر و وات شیرین دللار دین
حقیقت بدست کوشش واد
من عشق شیرین کار هم کردن
دردیم دماوند بوشان و نیه کز طور

واوبلای و یوندر شیرین
آویان تخت تروی زاناکار
کیزان سهرین کاسه سهرین
کلام خروش ن بداد
شیرین شرم سهرین سرت بدین
تکلیف کرد شیر و بشو بکشت
بر کم سواد بی دروغم زان من
نشته تخت تاج بر ز شیرین
فرمانت چیش باورون و جان
مروت ز دروم مدار شیرین
کس ز در کس چیز نزار و
هر دم مولودون آوات بر مردک
آبروام نه بند کاه و کور بود

سینه سوسیم صفت سالک
باده تشخار آه تا لم
خسترو من کشته و نام بویطال
بر تو مع قد با برویم کردن
هنی نمذک تاب تو انام
مبوتر و صلت جان حکام
شیرین شفقت شیر و خطاب
ای درده نذل که دوا مبول
کیا نه ز زلف خست و مرده بون
جهین صانم زوف درون دانی
شیرین رستا خیز طوهر کرده
ژ کورده با من که حا لوه
مکلفیم کین بدل نواری

قیس و مکر دم نه هره کالان
راز هوا نیم بخشیم لغلم
ویم کرد بضع خود کولان
رشتی شیرین ایام هر کس
مبویا وین داد نام
مسطلم ایون باقی والسلام
نزدکی ز کار آناه جواب
حجر ز زلف که زو بون
مع رلیا م سوزن کرده بون
سربا سواد سیاه قلدر
تعظیم تعظیم بجای آورده
بده شیرین کولالوه
چین که کردن عشق شیرین
شیر و مرز

بیشتر تو کبریا
ارجمت ایام زار سپهر تو نیم
به نوای کسج تو زوره نیم
نزل کا خور بام نرای زنده کار
در زلفی مروت بروانتین
بر پسین بجای تو بعید ک
حرفه مواجین مکره مستیز
اهلت بدریم تا به جهر شو
ششام خیرات هم در خنار ش
همان که خرد و سیکه نواران
فکر خیال کرم شیر و شیرین
تا به جلد زور اهلت بدریم
اوس ژود ما هر جهر خانی

باز ساری بدم دل رشتگی
دلی رشت بسته دستک تو نیم
هر چند بود خست ثابت کره نیم
تو به اسیران مبر سیم کار
بر وقت شادی زوق من بین
هم تیر باغش نه جگر دین
تا بخاطر مرار برویز
بکیرون آه آب تعظیم خسترو
تام کردن طوق تعظیم تازش
طوق تاوشش و ماش و ماران
سرت داغ کران به باب و بین
سامان درون کار سرانجام ویم
شیرین نرفزان فصلی صفت

بسم الله الرحمن الرحیم

در سینه شیرین نشون
سوزن بضم خاف بیدو رینج
به و آتش شیرین آتش اشره
به کسک سیرین دل به در و ده
و آتش شیرین امین رقام
شیرین زاده شیرین خوانان
ز حرف و آتش سراسر آکنده به
نیکار کوشی ز شیرینی
مراش جواب سوسیم شیرین
شیرینی شرم از مندیجات
ژوان شیرین سوسیم سرنام
شیرین ز حرفم جدر کف جبارون
اورد و خاطر در دین دارا

کرده و آتش شیرین
مشکون برده جوییم سینه
زاد برکت بزدت زدم و درون
سوزنیه آه سر و ده
خسترتون باقی والسلام
شیرین مندی که سرت ندانان
کود شیرین اراننده به
لغز به بک کف زنده کاش
شیرین خست طر شیرین ویش
در نامش فی نه دل دلالت
سکینه سفید خیالان خام
جدر و وعده شایسته بویارون
هیچ خاطر شیرین شیرین را

ش دی شکار صفا درون
رفیق نشیر و شکار بوعد
شیر و شیرین سخن و مارا
طیبت غلمان چینه ساز کوز
روان به کشت سیر او ان
سیر بود چنان زری کلوان
مرز جهان مرغ مرغزار
و مرز شکار آه عزالان
لاوی جلوز جرد چون کان
کاشتم ز کس بی حجازان
کاه بزم باوه کاه شمشیر
کاه صدای خوش جوان تعظیم
شیر و بده سوسیم شیرین را

و عده جدر زور و نور و ما بون
دانه نوز سرت کشت نسا را
خیمه خیا و لوان توش جدر روز
چمن چمنیان شختر شتا وان
پوز کبک بو بطر ز کولوان
لاجهن شفقار لاله لاله زار
ساقه نه سیران کشت کلوان
نظم نه بازی نه موج میدان
چیمه حیوان جتر جناران
صدای سنج ساز به مرز کباب
سازان دلگیر سوزن شیرین
جدر و عده شیرین و پاس

بسم الله الرحمن الرحیم

* هر گدازد شیر و شکر تاب
 تا و تا جلی بیاید از زمین
 طلب کوی شیر و زرد باره شیرین و زردان او
 خواهر سرایان جوخت کردن
 یواخت شیر و کوی شیرین
 شیر و دوت شیرین و غلام تمکای
 در دوشه طوبی باون بکام
 شیرین زوی سواد کوش برده
 و ترش ز دنیا من و در رخ
 با و دامای شیروی بدانش
 بغرب غن کاریش کردن
 وقتی سلسلهش برگردم شرت
 ورنه چه جگر و دیم بدم و ما
 یه شوق شیرین حبه اول کباب
 در باره زو طلب کوش شیرین
 تا و تا جلی شیرین و زردان او
 سر رو به سجود در راه ادب
 ایجار تا به دنیا م بکام
 این سماجت باه و السلام
 قاپه خیالان خاطر کرده
 خود ما جی سروده کم درون متع
 میراث خسرو تا نو پریش
 اساجی سرور و دستش برودن
 اوست زو و ما ویم بدم بکشت
 شرو و دمای من پیشو شرت
 شوق شیرین

شوق شاد و لبش بر روز و پیش
 لبش زو با جلی شیرین
 شیرین وات شرو و غلام تا
 هر چه من با چون کبره کوش
 من زو فشته سلسله شیرین
 ز قتل خسرو من خوش خاتم
 من هر از اول هر تو م خیال
 نه حبه تو بهیم فرستم دوی
 سینه بش دی با و ام بکواد
 به از سموت پارت بوی با
 ساگرد و بنا و ب مان ویت
 بکیره بویت ز مردم ساسی
 پری چشمتن صدای نور ساز
 بحال منزه میراث خسرو
 ایند من کردم کرد ام کامن
 از سموت ز من با وین بکام
 بند کفارم بکفر سراموش
 لب عیب تو هم عیب من
 خای کار کردی قصات و مال
 شیدای دین تو م چندی ران
 رو برو در دم ز نایز موی
 تا جلی حبه تو بهیم شرت
 هر چه من با چون با وین برجا
 تا مردم تیرا نه ندن لیت
 نان نامردی ز نای میراث
 حبه عالمان بهر بهر سهار ز

مکتب منت میراث خسرو
 با و آردش کن شود نیز کز بچه
 جل سون سر کمر کز خراب
 کتب بر تیغ جگر باده کز
 خزانه خسرو در خیالان
 با دقت سازان نوبه کوشتم
 و پیش نه دیده با بنور لای
 تا خدی خسرو من شوم زیاد
 وقتی حرف من بجا آوردی
 او ساژ و ما تا جبر و
 بیان کیش نه صف صفها را
 تمام سر حدان بلوک سکون
 او سا من رضای کفایت دوست
 مر تو ز شای کمر زانو
 او از زو کجایت فشار هکی
 نه جا که جا بریز ز او کوی آب
 بار بروت بهر بزم او کز کز
 در طایفه او چون او لالان
 ز راه خسرو دیده به پوشش
 دیدارش بدل ندو کولای
 بنشین حبه تو بخاطر شاه
 هر چه من و اتم تو به سر کردی
 طلب که تمام خلق خاتم زو
 بکشته شیلان شادی ز سار
 ز ناز غمت سازه عنون
 بشو بهر سار زو سار ویت
 او ساژ و ما

سری بکشتیم نه خای خسرو
 شکوف شاد و لبش زو لالان
 هر چه تو دوت بند فشر نام
 ترانای شیرین بدوش بکوال
 حاتم بر زو کسرش زین کز خواد
 طلای دت فشر قهار کردی وقت
 با ز بدوش زو آن هر دم دت تری
 آمان خلاق ز چهار بلوک
 جم بهن جم آزانه سوز شیر و
 کیشان شیلان به به مدارا
 نایش بنای بر تم شادی حبه ویت
 ترانای سوش به چوبه چر
 ز سوز ساران صفای دت حبه
 او ساژ و ما من تو بهر
 شیر و نقش ز شیرین خبر
 دت حبه پیمت کجا نم
 خیر او خرو شیروی به کمال
 فرمایش کبوتر تا جلی تاو
 شرویز کوش بنام او کز کت
 کیشش به قین جگر بودری
 چیر تا این کردن ملک ملک
 کیشان حبه صلات نامی کوه
 مدان بد وصف مدان به سار
 حاضرین کرد طلب صد شیرین
 ز شوق شادی خویش ز سر
 شیر و به خبر زو زو کت

کمال
 حاتم
 کیشان
 نایش
 ترانای
 ز سوز

میشد مکتب سوز قندهار
سازان سیمتور ترز تموران
خوش خوش جوان او از چرخ
چندین سال بلور
صف صف خراجی ساد ساقیان
سرداران سیرت ز جام بود
کردن پیش پیش هر چه پستان
سازان سیرت ز جام بود
بشور شیرین خازن طریش
زرد و شادی شیروی با او
کردن شورین هر مکه تا او
شیرین شیرین خزانه خرام
یکی کادیش تمام گذر ور

چوید چوکان یک کین که
چهار تار نه چوک خا غرور
تاریخ بار سنج خوش آب سنج
شسته شیرازی مزه شسته
خاکه کیزان طلا طقیان
خان سلطان ملاش قند
شسته زدی با نه پستان
سازان سیرت ز جام بود
اما سیرت ز جام بود
پزلار با ز کین زوای خسرو
م و نه شیرین کردون ما و
چند کیزان چرخه خرام
سلسله سروین هوا دار شسته
عربان کادیش

عربان کادیش تن نخبین داغی
بوری جان کا فوری دینه
دینه خرق ماه سفید آفتاب
کیسکه کوزان زلفان چین چین
چون شوق بهیای بیج بلاغان
خبر و نه خالان چون کین زرد
کردن شسته شری کند و کلان
لاولاش واسره تا تمام
احمد بر خسته جوق جامه دار
آوردن بی فرمان و پستان
سبک سبک پاپشته شسته پشی
باب عارف کلاب غسه
عطر عیدت بخشان پشیدا

برک آریت سنا خلد غی
سر برد نه حجره حوی غزینه
عوط و در نه فرسوج بر آب
بش کوزوی اک چون بر چین
حجره همکیش کوه بر چراغان
دانه دست بخشان نظم لوی تر
چندین صر حکت شسته سیم صفت
ماله مالکست چون آینه جام
خود مسکه آریش کردن به قرار
چند کیزان کوه کیش و پستان
ماله مالکست خازن طریش
چند کیزان کوه کیش و پستان
بزنای کسری خازن طریش

کله خیر خرامان نه قوی اندرون
خیش خیش آرز خازن طریش
آوردن پیش سینه برکش
بچه فاشان یک یک کرده
هر وقت لباسان رنگین رنگین
پشتانی به اندام حیر و الا
سرد مطبق تر نه طلا برف
گلکله ز کیند یک ری کتان
زربانی ز کیش ری بای تروق
دانه بند و بای شده بو
قصبه قصبه کار جزیر ز کیش
پا و نه خسته کین تریت طلا
زرد و ما خسته سروین دانه

آمانت نه خسته ز جگر برون
بنای کوز باو آریش پیش
طرح بدارک قصه کیش
سوز زاری آه سوره
زرافت ز کیش خاله و کینه
قطعی قضا ویز فاش الا
خطای خوق حوی سیم صفت
کیش کیش خازن طریش
سال با فاشای بی مطبق
رینمای آرز و زرتان آرزو
ترتیب طلا باقی نفس منقش
کفش کلبه م صغری پشیدا برز
تایق ن طوی طوی لا غیر

لاکینه لوزان کوش سوز کوش
عین صخره صخره کلان کل کیش
رنگین کوش لوزان دانه و نیاری
طوق زرب جلد طلا ز خنده خنده
دانه کیشتر نه خج شمشال
ایجار کس مان سروین کوزم
ابرو سیرت کسای سمدل سو
شکان کوش پیش صفت حیا
کیش سیرت کوه دیده چون جارا
خطاط خالان به اندازه کوه
زینجه زلفان زنده عثمان
ساجخ سروین سونه نیاری
بشق کل مطبق گلدار باغان

پوبه با چه وار دانه لال دینر
مهره ملوکت یا قوت لال کیش
پاچه ز زرد مهره مهره واری
پادشاه شرفه لعل ز جسد
ماهر بندش جت ساجده ترخیال
آمانه کار جلای جهین جام
کردن پیش کیش یک کین دانه
تیر کیش تا دین کیش و ارا
آویز کرد ز قوق ز کیش شاه
میل بود ایک یک تازه تازه کوه
کردن آویزان و روی جامه
جت بر گلدار کیش کسری
نه طاق ابروش کوی با چراغان

مهرزاد خالان لفظ خط طی
لب کوبه لای عقیق مسر ز
کونا شیرین شمع شوق جراح
ویدش برنا دیده عزالان
حور و ملائک آمان به سیران
پولی بر باد رضوان و برین
مشیرین به دستور شوق کون
طیبت درون مشیرین کیران
ز دل خمر و نونه کمان
دعای آرزایش مسر ز شوق
دو نرمانان مارک نمالان
یک کج به یک جبار بران زین
شیرین بشیر و با به باران

کین دل از زلفه فاقه
نخ زلفان تر ز طرب تر
با رخسار جوان در رخسار
شبان کرد به شمع صفحان
فرشتان فرس مشردن کیران
صلوات آن برین دیدار شیرین
شیره شقایق فصل کمان
دعوت خواجه محمودان کیران
ز درد و سنا جان جهان
بول کیران طرک ز شوق
بچه عزیم با بوس برم رود الله
سجده ادب دان بشوق شیرین
سول برین و اچون سیل باران

بر کعبه و کبیر صدای دلربش
آمان کعبت بر کعبه ایشان
دانش کیران مران چشمان
باران ماوراء مراد برین
باز در ناگیش کعبه ناز من
طیبت مان آنیس در دم
سحر جاسته حفته خادانم
نوا و احوط شیرین جوشن
برک خلد غر کمدانش نه در
شقایق شهر به فرور شین
به سوسر مان شورشین من
به حیرت انفرادی خو نمون
دعای کعبه و ناولن بشاد

یک یک کیران طرک ز شوق
یک یک بر لبوسا دیده و شان
شورشین من شورشین پیشین
رفیق رای جمل محمد شیرین
دل نوز و دلدار که دار من
آینه درون جبین زردم
با و کار صحنه نایه ما وانم
دعای کعبه و عیش کوشن
پوشش لباس والای بوغبه
میل نوز سازند و سورشین
به برک پوشاک اکثر خفین
به ساز سر و دین سیر کونین
یک کون نوز و نایه جانید

به چون من ز دل شیری کعبه
ساخت کعبت دن مشیم و به هم
به باوران حال دان حال
چند بن به هم جفا برده بنیم
فردان چشم جفان بدن
حلالم کین روان و برین
داخو دعای من و سیر کون
که بو به سیر را که راز تان
نام سران غصی و دهر مان
تا دیدار مان کرم بر داور
بزان نه فکر ای خیال مان
ز لفظ شیرین شفقین باران
تمام به یک جبار خودشان شین

مردن جبرک ویم پیش خنجر
شرفین سگوفم تو بنو به هم
بگردن آرد کین حلالم
کیا بی بیان به هم درده بنیم
حق خدمت مان بگردن
هنی جان دیدار شیرین
درده و اولای سیر کون
که بو کعبون چون من ناز مان
روز رستا خنجر جدای مان
مر و قیامت ز دست عشر
ایشین همان کربلا مان
تو از زماز طبیعت ااران
کعبت براری کعبت ز خاک کباش

دخبلین تمام کعبت کعبان
هر چون کعبان کعبان
شادمان کعبه زاری زو به
ایمده تو ملک من کوردی
بزاری ز کعبه تو چون کریم
یک کعبه سوز بوده نمالک
خالان ز کعبه را آورده کرد
کعبون رستا خنجر چون رود شتر
هر چند لالیان لبوز برین
ققان فریاد جواد به جده
شیرین دوت باران فانیان
خسر و غمخیز ز کعبه فرار
بشون بیادون کعبه کلکوش

و این هم با نوانان حد امانت
مشیرین مقام سیر کعبان
ایمده حق مدبره اسپر
ژند زامن آواره کردی
دخبلان و لای که بریم
برک کعبت بدن کعبان کعبان
بیش خون صد باره کردن
بشین زاری ز کعبه ستر
فانیش کعبه کعبان شیرین
زاری شورشین ز کعبه کردن
تعبیر لازم مقدره بین
به دین شیرین نام انتظار
بو بنیم نه بوی خاک خانه کوش

بشیران

این همه غم حیا لمن
 نازون مدار ویر در کن
 بر دین دنیا ای خسته بین
 بنی دنیا من بنی منظر م
 فایدش بنی باران ما دران
 نودلان بزم پوران به شین
 زین زرقی مرصع بی جام
 کیش کنیزان سوز سسرن
 سوار به پیشین خوانان
 دوش یاران خدا کندار
 دشمنی تنیز سنان
 رفتن شیرین سبزه زار
 فوط جایش ۱۷۱ دارشته
 همت خوایش کز فوط منظر
 ز نو عروسی کز لالین
 خردو به دینم چاش تنکن
 پیشین شیرین کس بدین
 بدین دین سبزه زار
 لایم فرضی بدو باورا
 تا و باجلی مرکب کردن دین
 رگاب زرت بخار زرقه ای خام
 اورون نه پیش شیرین
 سیل به پیش ریزا بدامان
 حلال کن بنم زرقه زار
 هر دو پشت چرخ دین
 دوش ۱۸۱۱۱۱

و پیش دور دون خدا کندار
 زنی صبح تو کز کشت فایه
 هران فایه آخوت ایدن
 امیدوار تو هر نامیدن
 خاک آدم خار خانه ضم خون
 اید دوش شیرین هر کینه زنج
 طبع گزان دانه لشت سسرن
 دل باز پوز ساران دلگیش
 ساز کوشن منتی سبوز
 نه پیش شیرین نوای دلبری
 شیرین فوط شرم بود شیر
 چینی سوز ساز ناله دین چینه
 زرقی به پیشین بیضا سوزیا
 اوزو فایه قشلی کردن کز یاد
 تو م سبزه زار کز راه گذار
 ناسر کردن کس کا مران
 عاقبت بارت چون دار بیک
 آخوش سرای سنگ ای زبون
 خردو کردی خوار شیرین سوزگون
 با دوبرکاب راه بر چرخ راه
 رانده کن کت موقش
 منصفی دین حمله اور دور
 نازک با زرقه جگر سبزه
 نازان نغمه جان
 پرده حجاب کوش کوش
 کیش شام مایه صند کز
 نور تو مال خورشید
 پنه دین ایدار دور

فرشتان دوش مندن به جبران
 چون چون هوشش بر لوار شسته
 کسی سبزه مات کس سبزه هوش
 شست شیرین زرقی شیرین
 نازا اید زرقه این صفت
 با دیکند هر از خسرو
 لکشت لون نام هر جان
 سازش چهری به زرقه شوش
 پایله زرقی شیرین به مدار
 دوش شسته کینه فرار خسرو
 خردو خردو کوش نه آخوش
 بلان ناخون هر کینه یار شیرین
 لور فوط چکان هر کینه شیرین
 فرستد آفتاب بسیار
 هر کس دین ایدار شیرین دلبر
 کسی شتر حال کسی شتر هوش
 مردم زرقی شیرین بر لوان زرقی
 شیرین ساران سوز جگر
 زرقه این صفت و با دیکند
 همت و این شیرین
 شیرین خردو درون شیرین
 شیرین مرکب قرار
 دامت کز آن سوز
 شیرین کردن خاک گلگون
 خالان خنده شیرین
 آن سوز شیرین تیغ
 دوش ۱۸۱۱۱۱

تاز سبزه زان کونای زرقی
 انگش سبزه شش طاف دور
 دوش کز لال چه وقت ضنون
 خا و خیرت بوسه رود زرقه
 بیدار بر خا و دل آزار درد
 زجای کز لال با و چه کند
 دیک خوش خوانان بر زرقه
 چهره شونا و کسرا کرد خراو
 شود زرقه کردن گلگون با
 حاجت دانه شیرین کتیت
 چه چشمتن آب شو و رو
 خردو بخور غفلان کز خون
 ناز طو ازان کز گلان کند
 داغان دار هم نوبک ناخون
 چویش بیک کز خا کس سوز دور
 هر زرقه دوران با خراون
 خا و سرای سنگ تو بنین باو
 بینه شیرین دین نومت چشمتن کد
 سوزن کیش شیرین به سبزه
 کیش زرقه کت ایدار زرقه
 با دیکند کت شیرین کت
 سبزه سوز ازان دین و زرقه
 دان جلاو داسله کتیت
 ناز تارک کت ناموسی تو
 طای شیرین کرد و با جند خون
 بدو بیان کتیت کتیت

Handwritten text in the right margin of the top page, partially obscured by a large stain.

چاوشان نه بندسره داران نه کبر
خاندان دین امام سلطان اسپر
خاوند خاوند دروازه پرویز
بگفته قش نه قصر جابریز
کوی کربکان حدایک سنج ساز
دوبنده اول تارتی باز
زینو بیگام غنیمت بدو خونی
کانش وی قش موت هرکی تو
سکه فرابان قرب بندر شتر
بنام شیر و دلان و سیم زار
دلیس چون جاران خسرو زنده
حقت لوزان کوز برز کوه
بگفته با بند زنجیر کینه
بر چون خاویون قش کرم کل
بر چون خاویون قش کرم کل
بر چون دایمون قش مرفه
چیش مبول کیشم کوشک و کوی
بر کوه خسرو کشت نه ان کور
چیش مبول دیدار جهنما نیمه
ژدست شیر و دستا نیمه

پایان داستان

بر چون خاویون تو به خوشی
بیاد برزخا و خسرو بهارک
تمام روی زمین کشت لاد رازان
ز بونه سپای قش تیمارک
کاوان کلاوان کلی کلازک
ز کس کیش قش خوشی شکاوان
چتر حوزان ز پای و خراوان
برضی برزان قش نه خراوان
سبز صیمان ترز لادای تر
تره کلی عشقان تیغ تی طبع
سنگینه کلاب صفت دان زبانه
سوقه کلان شتر شطراوان
دیکه بیاد بر دین دارا
ژداد شیرین با ت مدوشی
فضل قش قش شوق شکراوان
خدا و نیم نیم نه مر غراوان
حلاصی ز غروش لیلید نه مارن
چندان نه چرخ چتر چنارک
شده شقایق هر دان ز کاون
بوی خوشی نه زوانان
سیم کلک شیرین دان ز کاون
تیغ تی کلکان ترز کول زر
منما لوزیت رضی ز زورق
سردندان ز صحن بایر زراغان
سیر کنگره طاف سرداوان
بوی نه صفای سیران سارا

کوز کترم نه یس خاران
ز فوق کاوان بنه پشانه
چش خاران نه هرده همت
سوز زاری جستوش نه
ز زنده برک نه چپستانان
هر هوی قزاقی مل رشاران
یا هر یا منور ز روش نه
یا هوی کوتر هوی هوی مدول
ببلان ز باغ حکم حلی
شیر کست خیر خدیو خوش نه
سیر ز جوی زین کلاوان
میگلان نه در موج کولان
مات ملین هر ز روش نه

سیر پارتش رنسر دیداران
شیر کست خرویش قش نه
سوز زاری کشت کلی کشت
انظار ز رنگ رانگه قش نه
توقه کیکان رنسر دیداران
مات ناک جندان شمر شاران
واویلا زین دین روش نه
قزاقی فرمان ز کوی سرجل
سوزان با زار تیره برک کلی
تغزیه تقطیم سیر روش نه
لاچین شقا رنسر سرداوان
لاچین شقا رنسر سرداوان
نوز ز روش نه برم نه یوان
منظر بدین تیغ روش نه
قزاقی قزاق

قزاقی قزاق هم قطره قاز
تا بر طاران ش هین شومبار
قش کل فریاد ز کلاوان
بیدار برزخا و فضل قزاقی
صفحه هفت نه قله هفتان صفا
جلودار شوق مرکب کردن
چو کلان ز زینان نظم نه
سان سرداران نه صبح میدان
ساقه هر شمشیر کبر چنگوه
خاندان سلطان کشتوش نه
یچین نه خا و خطا کنس
دما کی خیره و سردار لران
دیدم قزاقی نام هر کجاست نام
هرای هوای بران نه پرواز
ترلان قزاقی روز زمان و بلناز
کوز زوبیه سینه صفای قش نه
سوداران فضل بر آمان تون
بگفته دی شکار شیرین سارا
مدان میکل زین ز زین
بچوب زین آمان نه تیغ باز
بدونه تیر تیغ جدید جوکان
بشینه شراب لاله رنکوه
چرای آمان رانگه قش نه
کوی خاوش خا نه خا کنس
دوران خرا و بو دیا بو دیوان
خا و خاوشی خا نه کشت نام

Handwritten marginal notes in the top right corner of the upper right page, including a large 'X' mark.

بیشتر مانده شیرین باد
نزد فیل را مکتب بام
دیوان داران لعل کرده تمام
کیان کاوس کرلام رو
فغان زارش خون تاونا
محمدی نه کنج حقیقت تنگ
حسرو سر طوق سراج مسکن
هنی پاشیرین نمونه کار
ما کون شیرین کشتی محو در کمر آتش رو
کردش بای قهر قهر ویش
مشتش کرد حکم نه خالی دوز
سکر و نه ماللاشش خارا
کشت سر و دوش زوانه قضا
تو ای نه

خرد و مای تو دنیا برون باد
فدای کاسه تیغ کتخت بام
فدای بانوان اسیر برده تمام
لال پوش لال کیش خانی خایم تو
شیرین باه سر خسر و لاونا
هر خدش شاه کروشاه ناگوش
شیرین خایه زانای شیرین
بانه فکر ویش درون خسته خاز
زود ما شیرین خیزد آیدش
دلت بود بکشت و شسته تیغ تیز
دوشه زار او که عظیم غزا

در انظر مفر موشک
نزدی خاک قبر خسرو دارا
گفت زود تیغ بشین زاری
همت خویشش کرد ز مرن فانی
عروسی به شرط هر رو نوا ما
تاج کون کتکت کتک نوا ما
بوبریم ز کار کم پیش تو
سر بریم نه ساری ساجرات
تکدیم به کینه تار تنگه
کاش خود آرتا هزاره مند
نمانیم شون دور فانی
آما با امان بی الماس تیغ
آما سر و دوش تیغ تیز

سر و ای تیغ تیز شده تازه ساجه
شیرین بود سوز تیغش و ما
کردش بر هلاک و سر و مای کای
ز خون سرشش غر جوانی
دانش شجره دون بی مایه
که تا سر نهی جرحش شستند
بدریم شیرین پیشش تو
باو ز روشن کرم بر ظلمات
سر بریم نه ساری ساجه
با بنیم نه دام بسته جور بند
دمای که خسرو فو که کینه
بدریم شیرین شدار و تیغ
سینه فلک کرد خیزد آید خیز

کله در بکشتش دشته تیزه دا
خشت نه بندل تیغ تازه سو
کیش زوانه زانای پیشش
شیرین شی ز حال که بای سگون
سکر و ز خوش فطره رفیع زرد
جوش سر و زار کرد و جوی شیرین
کیناش نزون چون آوه لادن
نه هم شیرین بوجایه مجمع
آما به کلک ز خانی خسرو دا
رز با به ایوان چون لاله زار
قمر ز رخون چون بیخ لاله
زینجه زانان هاسا خون
ز سرششش فطره فورا زار

سینه بکوشش تو آخیز دا
کره ش دانه جوی مای جوی کاو
سکه نه جوی شسته تا بکشت
تیر خیزد شیرین خیز خون
زیر نانی زار شیرین برود
کشت ز رفیع زرد قطران شیرین
عما و خسرو زو و سالان
فواره خوش سبکش نه اوج
چون طاق کلوز خوانا و نه دو دا
جاشه بک بزن و ال در کاش
بیان تر نشش چون غنچه کلندر
نه خاک کلک و خسرو سگون
عیشش نه فطره قفس بر و زار

اروش سر بیانه سو دای ستم
صغیف با ز رنگ زعفران زرد
مد جوش با ز هوش زانان زار
نه صد سینه پیشش جگش او
ثبنت دفترش کجاست
مندیش نه ندگاه کینا چون خون

روح الیش رو الاله بر تم
جام جگش زاناست درد
با دیک با صدش زاناست
قالبش جگش با جگر تار
بوتقدق قن قفسش کرد
کاشش ز درخت بر باران زانان

دست

چند با نظر مندن به شیدا	آتش ریشین بهج نوی پیدا
زیر تازگار شفق ز تو در	هنر تر آن چیش از ما بشیر
دکتر که بر بار و اللان بود	لوان به کند فر از سر بود
دی ریشین شرح گفتن سر کون	البدای الوان سرتاپا بخون
ازه خوش نه طاق دو دا	بخش من ز روی خاک خسته بودا
مسته نازده س و غرق ز غرقا	الوانی بخون سرتاپای کوش
بیش روانان وین شیدا	

